171

G

58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

~~II : 141 c~~
171. g. 58.
CA. 675

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Elegantie terminoꝝ.

KONIN[illegible]
BIBLIO[illegible]
'S GRAVENHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

¶ De elegãtijs terminorum ex Laurentio valla et quorundam aliorum ſcðm ordinem alphabeti breuiter collectis.

a Uarus ꝛ auaricia ſemper in malã ſignificatiõem ſumunt. Et ideo in ſcriptura reprehendit auarus Auidus ꝛ auiditas in bonam partem ſumũtur et honeſtę rei ſunt.

Aue ꝛ auete dicit veniẽs ꝛ recedẽs Itaqꝫ ſalue dr̄ veniẽs ꝛ recedẽs Et ad ipm̄ venientẽ rn̄demus Salue. Sed imperiti venientes loco eius dicũt pficiat Et rn̄dent alij. bñ veneritis ꝯtra elegantiã Sꝫ vale ꝛ valete tm̄ recedẽtes

Audio te id eſt auribꝰ accipio te Etiã eſt credo tibi.

Audio tibi id eſt tibi obedio

Auſculto te. i. audio te Auſculto tibi id eſt obtempero tibi.

Autẽ ꝛ vo ad diſtiguendas ſnĩas ponunt Sꝫ h̄ intereſt. ꝙ vo iũgit cũ neqꝫ tum age ſane Iã eñ illis p̃cedẽtibꝰ vt neqꝫ vo iã vo. Aũt iungit cũ nõ p̃cedente: vt nõ ãt vobis mentior

Auxiliũ do. auxiliũ fero vtrũqꝫ dicimus Uerꝫ opem do non dicimus. ſed opem fero.

Abundãtia bonoꝝ eſt aliquid cauſę habẽs Redũdantia vero maloꝝ eſt ꝛ reꝝ inutilium

Abdicare eſt filiũ a bonis viuente patre expellere Exheredare vo eſt poſt mortem. teutonice onteruen.

Abrogare eſt aliena auferre. vel eſt legem in pte tollere Derogatur vo toti legi Sꝫ arrogare eſt nimiũ ꝛ iſolent ſibi tribuere

Abſtinentia eſt qua q̇s ſe abſtinet ab alienis nulli iiuriã iferẽdo Cõtinentia q̃ q̇s ꝯtinet ſe a ſuis ꝛ eſt reſpcũ voluptatum.

Accola dr̄ q̇ ad locũ hitat ꝛ ꝓpe. iõ quicũqꝫ iuxta aq̃s hitant accolę dicunt. nec refert an in ſuo an in alieno. Sed q̇ in montibꝰ domos vrbeſqꝫ poſitas hñt incolę dñr Qui iuxta mõtes accolę ſunt. iõ nõ imerito i pſalmo dr̄ ē Et iacob icola fuit in tra cham. qꝛ vox greca ꝯſentit: vt ait Lau. Accuſare eſt apud iudicẽ vel aliũ quẽpiã crimẽ obijcere peccaſſe rcare ꝛ oñdere Incuſare ē alteriꝰ mores cũ q̃rela rephẽderet eo ꝙ ab illo iiuria ſis afficũs ꝛ nõ ē accuſare maioris d̃ miori Necicuſare ē minoris de maiori Ad rt iuxta. vt adeſt petrꝰ Scdo ꝯ. vt ad illũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

pugno Tercio cām vt ad q̇d veīſti Quarto circiter: vt ſunt ad
ſex milia Quinto valde: vt admirandum eſt.
Adeo cū adiectiuo ꝑ̃t valde: vt vir adeo bonus Etiā ꝑ̃t intātū
p̄ſertim qn̄ ſeq̇t̃ vt q̄ꝫtū vl' ſicut vt petrus adeo ſtudet: vt oēs
ſocios excellat
Adulari eſt voce vl' geſtu inſeruire l' fauorē alicuiꝰ captare
Aſſentari inſidioſe ꝛ falſo aliquē laudare. Blandiri ꝓprie ad
tactū ꝑtinet Et ꝑ trāſlatōem ad alios ſenſus. ꝛ qn̄qꝫ ad aīm re
fertur. Item blandiri ꝛ adulari etiā in mutis aīalibꝫ cadūt. vt
in cane patet aſſentari vero non
Afficio ꝛ afficioꝛ ſignificatōem variāt ſꝫ abltīm ſibi adiūctū
vt afficio te voluptate. i. tibi voluptatē affero
Afficio te laudibꝫ. i. te laudo. officio te ꝓmotōe l' hōꝛe. i. te pro
moueo l' hōꝛo Ita afficio īimicos doloꝛe Itē afficioꝛ doloꝛe. i.
doleo. afficioꝛ gaudio. i. gaudeo. afficioꝛ triſticia. i. triſtoꝛ
Alias ꝯiūctō aduerſatīa. i. alioq̇n vt doctꝰ vir ꝛ alias malus
Alias etiā aduerbiū tꝑis. i. alio tꝑe Etiā eſt ſeꝑandi ꝓ aliter
Alter de duobꝫ Sꝫ aliꝰ de multis a duobꝫ dꝛ in ſcriptura
Alter alteriꝰ onera portate Alter ꝓ aliꝰ ponit̃ moꝛe greco.
Si vero plura ſunt ſꝫ nō in duas ꝑtes diuiſa. ꝑ alter loquen-
dū eſt ꝛ nō ꝑ alio vt duplices ſunt hoīes. vni boni alteri mali.
Et alteri alteros ꝑſequūtur. nō alij alios dicendū erit
Altilia nō ſolū dꝛ ab ala ſꝫ etiā ab alendo. etiā poꝛcos ꝑ̃t.
Alluciare a luce ē nō vana ſōniare. ſꝫ erroꝛe ꝛ caligīe aberrare
Amare plus eſt q̄ꝫ diligere Adamare ꝑ̃t amatoꝛie amare
Ambitio ambitus ambitioſus in nimia animi hōꝛis ꝛ laudis
cupiditate ſunt nō āt diuitiaꝝ. Nā q̇ ꝑ̄ter modū cupit hōꝛes
ꝛ laudem. ambitioſus eſt
An cū interrogatiōe ꝛ ſine ea vtimur vt dubito an viuat. an
moꝛtuꝰ ſit. ꝯiūctio nō iudicatīo dubitatio dat̃ male nō dubita
tīe Scio an viuat. an ſiue l' moꝛtuꝰ ſit. ſꝫ bn̄ ꝑ aut. vt ſcio aut
moꝛtuꝰ ē aut egrotat Indicatio āt ꝟbū ſcię aut opīonis dat̃
Annículꝰ. i. res vniꝰ anni Binꝰ res duoꝝ annoꝝ
Trinꝰ triū Quadrinꝰ q̄ttuoꝛ ānoꝝ vt vinū eſt āniculū. Et fru
mentū bimū trimū De pueris tn̄ magis ꝑ diminutīm loq̇mur
vt h̄ puer bimulꝰ ē. trimulꝰ. q̄drimulꝰ. ſꝫ ānulꝰ ē diminutīm ab
Aparitoꝛes ſunt q̇ cameras domos l' tēpla oꝛnāt. (annus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Apud ꝑſonā kt ⁊ locū in q̄ fine motu. vt libri apud me ſūt ⁊ pe
cunia apđ theſauꝝ.i.in.q̄re vado apđ dn̄m vł apđ domū ma
le dr Penes ꝟo dn̄m ac ptātē kt. vt fides dcōꝝ meoꝝ apđ auto
res ē.pecunia penes diuites.h̄ ē in illoꝝ autoritate ⁊ ptāte
Aſſeuerare eſt iuter argumēta ⁊ ꝓbatōis vim aīm motūꝗ ad
miſcere.q̄re aſſeueratio magis eſt q̄ꝫ ꝓbatio.
Aſſueſcere ⁊ ꝯſueſcere dtō iūgūk Deſueſcere abltō mediāte ꝑ
pōe. vt aſſueſco latitati Deſueſco a barbarie deſuet⁹ a latitate
Aſſuefacio ⁊ ꝯſuefacio iūgūk accō cū dtō vt aſſuefacio me bo
At oratoriū ē Aſt poeticū ē vt poſitōe lōga fiat (nis moribꝫ
Auctionari ē publice in foro q̄ ad ſuppellectilē ſpectāt vēdere
Jn̄ Auctio eſt talis in publico vendicio.
Ellū eſt tum ipa pugna tū etiā totuꝫ tp̄s q̄ in militia
b ſumus: quā illrāti guerrā uocāt qđ barbaꝝ ē Prꝫliū
ꝟo ⁊ certamē ē ipe armoꝝ ꝯflict⁹ certamē etiā ꝟboꝝ ē
Bibere neceſſitatis eſt Potare ſupfluitatis
Biduo triduo.quadriduo ⁊ nō vltra
Bifariā trifariā q̄drifariā omnifariā ⁊ nō vltra dr
Bimode trimode.diuerſimode.oīmode.nō dicūtur.ſꝫ bifari
am diuerſo modo.omni modo
Binoctio.trinoctio.quadrinoctio.⁊ nō vltra dr
Biptito triptito.q̄driptito ⁊ nō vltra dr Bipes q̄ duos hꝫ
pedes.ſꝫ Bipedalis ē qui lōgitudinē hꝫ duoꝝ pedū
Auere cū iūgitur accō eſt vitare. vt viciū caueo Cuꝫ
ꝟo abltō. kt ꝓuidere vt lege cautū eſt ⁊ mediāte ꝑpoſi
tōe vt ab hoſte cauendū eſt
Calūmiari ⁊ cauillare nō dr̄n̄t knt falſa crimīa intēdere ſeu ꝑ
fraudē mēdacij ⁊ vincendi cā in litibus alios vexare
Jnde Calumnia id eſt fraus ⁊ dolus
Capitiū ꝑ i ⁊ nō y in ſcđa ſyłła eſt tegimē capitis
Catalog⁹ kmo vł ſcptura eſt nūeꝝ ł ordinē reꝝ demōſtrās.
Catuli licet a canibꝫ dici videātur tñ etiā knt feraꝝ ſerpentūꝗ
filios Pulli pecudis ſunt fetus auiū ſiue piſciū Hinnuli cer
uoꝝ leporum ⁊ ſimilium
Ceu ꝓ vt capitur.impꝑite ponitur ꝓ ſine
Certe affirmat ⁊ ei o mutat Cū ſcio ⁊ ſimilibꝫ ꝟbis iūgitur vt
certo ſiue maīfeſto ſcio ꝓ maīfeſte Aperto pro aperte. liquido

pꝛo liquide.tuto ꝓ tute.⁊ ſilia Capit̃ etiã ꝓ ſaltẽ:vt ſi nõ licet tangere.certo videre licet
Crepitus ſonꝰ eſt violentus ex ĩpulſu reſultãs Sȝ ſtrepitꝰ fit ex coꝛpm tactu.vt pedũ manuũqȝ ſine reꝝ colliſiõe Fremitus ĩmodicus ſtrepitus dr̃ vt fluctuũ maris l'hoĩs excãdeſcentis Fragoꝛ arboꝝ Stridoꝛ eſt acrioꝛ ⁊ q̃ſi ſibilãs colliſio
Circa eſt iuxta Circum vero vndiqȝ
Circiter nõ ſolũ dcõi tpis ꝑponit̃ vt circiter kalẽdas Sȝ etiã dcõi nũeꝝ ꝑnti vt dẽs mihi circiter duos ducatos Imꝑiti ꝟo ꝓ circiter circa ponũt.vt ẽ circa horã ꝑmaȝ. Cis ⁊ citra iuxta ꝑnt ſed de iſta pte Cis ꝑponit̃ ꝓpꝛijs noĩbꝰ fluuioꝝ ⁊ montiũ vt cis renũ.cis alpes Citra ꝟo alijs vt citra templũ
Citra etiã ꝓ ſine ponit̃.vt nobilis eſt citra ꝟtutem nemo
Cõmẽdo te dño hoc ẽ ꝯmitto.ſȝ ꝯmẽdo te ad dñm.i.te laudo
Recõmendo te.lrẽ recõmendaticię.barbara ſũt qꝛ re abũdat.
Cõmentariũ elegãtiſſimi Cõmentũ iunioꝛes dicũt.
Comes eſt qui alterius ductũ ſeqtur Sȝ comis ẽ benignus ⁊ facil'q̃ alijs nõ grauate inſeruit
Collega in officio eſt Cõſoꝛs vero in ꝑmio.
Cõmodamus q̃ eadẽ reſtituimus:vt libꝛos veſtes.
Mutuamꝰ q̃ nõ eadem reſtituũtur.vt pecunia
Cõiter ita loqt̃ id barbaꝝ eſt Sȝ ſi l'piter.vl' cõiunctũ.
Cõpenſare ſed nõ recõpenſare dicitur
Cõpos aĩ mẽtis ſaitas.i.illa habeo Cõpos ãt voti optati victoꝛie.i.opa mea atqȝ laboꝛe obtinui vel obtieo
Cõiecto ⁊ cõiecturam facio idem ſunt.
Cõiuncte nõ cõiunctim dicendum eſt
Conueĩt hoc mihi tecũ.i.cõſtat ⁊ cõtrouerſia caret
Conueĩt hoc mihi.i.decens ⁊ conueĩens eſt
Cõuentꝰ religioſoꝝ ꝓ illoꝝ habitaculo male dr̃ Sȝ ꝓ aliqꝝ ꝯgregatõe capit̃.vt frequẽs hoĩm conuentus
Cõciliamꝰ nob alicꝰ amoꝛẽ laudẽ famã hõꝛes ⁊ ſilia.i.ꝯpaꝰ
Cõciliãt̃ noui ⁊ ꝓpe ĩferioꝛes ſupioꝛibꝰ Recõciliãt̃ ꝟo antiq̃.
Cõfidẽs ĩ malã ꝑcatõem capitur.vt audax cõfidẽs Interdũ in bonã capitur.vt cõfidens cõſtans ⁊ grauis.

¶Conſanguitatis nomina

Auus eſt pater mei patris ⁊ matris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Proauus eſt pater aui paterni vel materni
Auunculus eſt frater pr̄is ⁊ matris meę.
Amita eſt ſoror pr̄is Matertera eſt mr̄is ſoror
Uitricus eſt mr̄is vir. filijs ex alio viro natis
Nouerca eſt pr̄is vxor liberis ex alia vxore natis
Priuignus teu. ſtieffoen Priuigna ſtiefdochter
Cōſobrinus ſororis meę filius Gener eſt vir filię.
Glos eſt fr̄is tui vxor Nurus vxor filij
Nepos eſt luxurioſus etiā natꝰ eſt ex filio vl' filia Uſurpant
licet inepte ꝓ filio fr̄is aut ſororis.
Socer eſt pater viri vl' vxoris. ſocrus eſt eoꝝ mater
Cōſularis dr̄ q̇ ꝯſulatū ⁊ magiſtratū geſſit. vt pr̄ meꝰ eſt vnꝰ cō
ſulariū. een van der wet of raets man
Cōſulo te. i. ꝯſiliū peto abs te. cōſulo tibi. i. do cōſiliū
Cōſulūt iudices frequētius dr̄ cōſultāt vel deliberāt
Cōſultus eſt prudēs ⁊ sciēs a quo ꝯſiliū eſt petendū
Cōſultor capit̄ tā ꝓ eo q̇ petit ꝯſiliū. q̄ꝫ ꝓ eo q̇ dat illud
Cōtra. ecōtrario ecōuerſo. ediuerſo. eregione latie dicūtur
Sed econtra barbaꝝ eſt
Cōtrarior nō dr̄ ſed aduerſor ſiue cōtrarius ſum
Cōtentor ego barbaꝝ eſt. latinū ꝟo cōtentus ſum
Copia libri vl' lr̄aꝝ male dr̄ Bn̄ ꝟo exēplar vl' exēplariū
Copia em̄ ptātem ꝑt. vt facio tibi mei vidēdi copiā Etiā ꝑt ab
undantiā. vt copia annonę In ꝑl'ali ꝟo ⁊ qn̄qꝫ in ſingl'ari de//
notat abundantiā militū
Cordetenus ⁊ mentetenus īperiti dicūt Periti ꝟo memoria
teneo memoriter ꝓnuncio
Correſpōdeo nō dr̄. ſed reſpōdeo ſine con.
Cū p̄pō p̄poni debet dcōi comitē ꝑnti: vt cū bonis ābula
Dictōi ꝑcanti īſtrumēteū nō iūgitur
Male em̄ dr̄ cū oculis vidi. cū baculo ꝑcuſſi
Cū ⁊ tum ſibi rn̄dent ⁊ ꝟbū indicatī fere ſꝑ poſtulāt
Et cū iūgit̄ illi qd̄ minꝰ ē Tū ꝟo illi qd̄ maiꝰ Ideoq̄ꝫ ſuppoſitū
petūt. vt petrus cū doctus tū bonus ē. maledicit̄ petrꝰ cū doc
tus ē tum ei ſtudendū eſt
Quintilianus Qd̄ cū oīb ꝯſidendū eſt. tū nobis p̄cipue q̇ rō
nē dicēdi a bono viro nō ſeꝑamus. i. oīb multum mihi vero

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

maꝑie Cicero de amicicia Cũ ſepe multa tum nemi domi.
Idẽ. digna mihi res cũ oĩ ꝯiugatõe tum nr̃ã failiaritate viſa ẽ
Sꝫ cũ ꝑ ꝯ̃uis nõ indicatm̃ ſꝫ ꝯiũctm̃. ꝛ nõ tum ſꝫ tñ pꝰ ſe re
q̇rit Cicero. ſatis ne ꝯſtãter facere videamur q̃ cũ ꝑ̃cipi nihil
poſſe dicamus. tum ꝛ alijs de rebꝫ diſſerere ſileamꝰ Cũctus
a q̇ſqꝫ differt. qꝛ poſitiõ ꝛ interdũ ꝯꝑatiõ iũgitur vt cũcti bõi
cũcti meliores Sꝫ q̇ſqꝫ ſuꝑlatm̃ poſtulat. vt ſupra patuit vt
optimus quiſqꝫ. nõ bonꝰ quiſqꝫ Itẽ cũcti ꝑt oẽs. ſꝫ ꝯiũctos
ꝛ ꝯgregatos Oẽs ꝟo etiã ſi in diuerſis locis ſint
Curioſus a nimia ꝛ ꝑuerſa cura dꝛ. Iõ i malã capiꝑ ꝑ catõem
Curuũ a ſuꝑiori Cõuexũ ab inferiori ꝑte dꝛ

Ꝑ ꝑ̃põ ꝯpoſita in ꝯpõe qñqꝫ auget. vt deꝑmo lqñqꝫ
D ꝑ̃uat vt demẽs Interdũ ꝑt deorſuꝫ vt deſcẽdo
Capitur etiã ꝑ valde vt deamo Etiã redũdat vt de-
mortuus Qñqꝫ mutat ſignificatũ vt dериdeo
Deitas a recentibꝫ grãmaticis vſurpaꝑ Ab elegãtiſſimis ꝟo
diuinitas dicitur
Deuenimꝰ ab altiori ad hũiliora Sed e diuerſo Peruenimꝰ
ad altiora. vt ꝑuenimus in montẽ ad diuitias
Debeo ſepe redũdat iꝑerite: vt magiſter ꝑ̃cepit vt debeã ſtu
dere. inepte dꝛ. ſed vt ſtudeã dicendum eſt
Dedo ẽ ꝑpetuũ ꝛ hoſtibꝫ ſe dare. iñ Dediticij q̇ deſꝑantes ſe ꝛ
ſua hoſtibꝫ tradũt. vl̕ q̇ illoꝝ tiore altiori. ꝛ potẽtiori ſe cõmit
De facili inepte dꝛ. ſed facile (tunt
Defectus male ponitur ꝑ culpa. vt cũ dꝛ defectu medicoꝛuꝫ
multi perierũt. ꝑ culpa medicoꝝ Nã is defectu .i. carẽtia me
dicoꝝ perit cui medicꝰ ꝑ̃ſto nõ eſt. ita quoqꝫ male dicitur
Deꝰ parcat tibi tuos defectus. ſꝫ tuas culpas dicẽdum eſt
Demũ tum is ea id vl̕ ita iunctũ ſignificat ſolũ vt ea demuꝫ
tibi cura eſt vt mihi ita demũ ſatiſfacias
Denuo ſignificat de integro. ꝛ nõ iterum
Dietim barbare dꝛ. latine ꝟo quotidie vl̕ in ſingulos dies.
Difficile ꝛ difficulter dicıꝑ. nõ aũt difficiliter
Dimidiatꝰ ẽ q̇ in ꝑtes duas diuiſus ẽ Dimidiꝰ ꝟo vl̕ dimidi
um eſt ꝑs dimidia illiꝰ dimidiati. iõ nõ bñ diciꝑ dimidiũ librũ
legi. dimidiã miſſam audiui. ſed dimidiatũ vl̕ dimidiatã
Diſertꝰ ẽ q̇ põt ſatis dilucide apud mediocres hoĩes dicere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Eloquēs vero q̄ pt augere vel oꝛnare que vult
Diſcere vt intelligas Ediſcere vt memoꝛiter cōplectaris
Dediſcere vero qḋ didiciſti obliuiſci
Diſcretio ꝓ ſapiā inepte dr. ſed latine ꝓ diſtinctione
Diſturbiū barbarū eſt. latinum vero impedimentū
Do tibi lrās tanq̄ tabellario vl' nūcio. Do ad te lrās ſcʒ ad te
perferēdas Aliqñ ſimul iunguntᷣ: vt dedi petro ad te lrās me
as. Itē dabis mihi pęnas. hoc eſt tu ſuſtinebis pęnas
Doceo talem libꝝ impꝛite dr Nā nō docetᷣ liber ſed legitur
Diſcipulus vero docetur vel res ipſa
Docilis eſt qui facile docetur
Diſcibile qḋ facile diſcitᷣ. ꝓ quo vſitatius ꝑceptile dr
Doctus eſt qui rōem tm̄ nouit Peritus qui expꝛientia doctꝰ
eſt. ⁊ cū experientia cōſuetudinem habet
Domꝰ duos hʒ gtōs. vnū ſcdę: vt domi q̄ ſt locuʒ in quo ſtat
domꝰ Et ille caret ſepe rcōꝛe: vt pr ē domi ⁊ nō domꝰ. Alius
gtūs ē q̄rtę: vt domꝰ q̄ ſt ip̄m totū corpꝰ ſeu edificiū: vt edifi-
cauit pr meꝰ ꝑtē domꝰ ⁊ nō domi. Dono tibi munꝰ. i. do Do-
no te munere. teu. beghyſtighē. qñq̄ grā p̄mij. qñq̄ grā beni-
uolētię: vt dij īmoꝛtales q̄bꝰ ⁊ q̄ntis me donatis gaudijs Ita
dr dono tibi libertatē ⁊ dono te libertate ⁊ poſſeſſioibꝰ mltis
Dudū ⁊ iādudū de ꝑuo tp̄e dicūtur. ⁊ pauloañ ſcāt Et ip̄ro-
pꝛie ponuntᷣ qñq̄ dt trāſcēdere Jō inepte dr Jādudū a ſtudio
vaco. ſʒ iamꝑdē. dudū ad me ſcripſit. ſʒ nuper dōm. Itē ꝑdem
et iamꝑdem vel nuꝑ de mēſe vel mēſibꝰ de anno vel annis di-
cuntᷣ. Sʒ iāolim. iādiu de multo lōgioꝛi tp̄e Hinc eſt q̄ Lau
rētius repꝛobat macrobiū dicentē. Jamdudū inq̄t hęc quęro
ab Ariſtotele. ⁊ ꝓpoſita eſt ⁊ ſoluta. cū dicere debuiſſet Jamꝑ
dem aut potius. Jāolim De iſtis videatᷣ etiam in iamolim et
iamdudum.
Durare cōuenit rebꝰ malis perferēdis. Virgilius. D urate ⁊
voſmet rebꝰ ſeruate ſecundis

Vadere ē per difficultates ad aliquid peruenire.
Ecce iūgitur in pꝛoſa ntō: vt ecce hō. Sed in ꝟſu iū-
gitur accō: vt ecce duas aras

Efflagito ē vehemēter ⁊ plus q̄ poſtulare vt fac hoc efflagito
Elapſᷣ diebꝰ feci ħ barbaꝝ ē. latinū ꝓ exactis ſuꝑioꝛibꝰ diebꝰ

Eminus ꝑt a longiquo: vt lapidibꝫ eminus pugnamus
Cominus ꝑt a ꝓpe: vt gladio cominus pugnamus
Eque atqꝫ illũ amo hoc eſt ꝑiter ſicut illũ te amo
Et ꝑter gñalem ſ͛catõem ſepe capit͛ expoſitiue: vt nix cãdida
et alba eſt. Nõnũq͂ꝫ ꝑ nã capit͛: vt audiuiſti ⁊ fama fuit. ꝑ etiã
capitur: vt ieſus natus de maria ⁊ ipſa virgine
Et ſepe duplicat͛ venuſti⁹ i rebꝫ diuerſis: vt te mirant͛ ⁊ ciues
et hoſtes. Aereũ eſt qđ totũ ex ere eſt. eratũ vero qđ in ꝑte
Ergo ⁊ igit͛ adhibent͛ breuioribꝫ cõcluſionibus
Quare. quãobrẽ. q͂propter maioribꝫ cõcluſionibus
Aeſtimo ꝑtinet ad ꝑciũ ⁊ eſt cõſiderare ⁊ taxare Et đr ab ẹs et
thimẹ grẹce quod eſt ꝑcium latine.
Exiſtio ãt ẽ opior. iudico Et ꝑus ẽ eſtiare: deiñ exiſtimare
Etſi. q͂ꝫq͂ꝫ. tã etſi in ꝑncipio exordiorꝫ ⁊ orõnũ indicatiuo ꝟbo
ĩũgi dñt. Raro alijs mõis niſi in alijs clauſulis Cicero. Etſi
negocijs ſcl'aribꝫ vix ſatis ſuppeditare poſſum⁹ Ex cõpoſita
ĩtẽtatia eſt vt expleo. Extra ꝑt: vt excludo Adſiue ꝑ ꝑt: vt ex
dignitate vſu vtilitate. Exaĩat⁹. i. timẽs ⁊ ꝑturbat⁹ Exaĩmis
mortu⁹ ẽ. Exẽplũ ẽ icorꝑale. ipa res quã imitamur aut deui/
Exẽplar ꝟo corꝑale ẽ ex quo ſil͛e facim⁹ Raro alterꝫ (tamus
pro altero ponit͛. Exẽplariũ ꝑ exemplar qñqꝫ legit͛.
Exercitiũ iuniores alũt Exercitatio ꝟo latiniſſimi
Excubiẹ diurnẹ ſunt ⁊ nocturnẹ Vigiliẹ tm̃ mõ nocturnẹ
Extẽpe eſt ex iprouiſo ⁊ imediate vl' ex tꝑis conditione.
Auſtũ. i. ꝓſperꝫ a fauẽdo Infauſtũ iꝓpiciũ iſortunatũ
f Faber đr nõ ſolũ metallorũ vt vulgus credit. nec lig
norũ tm̃. ſed oĩm etiã vtẽtiũ malleo ad edificium
Et iõ cũ adiuncto dđm ẽ faber lignari⁹. faber argẽtarius
Facies a natura eſt. ⁊ ad corp⁹ refert͛. Jñ ſuꝑficies Sꝫ vult⁹
a volũtate eſt ⁊ ad eam refertur
Faciliter barbarũ. latinũ vero facile
Facinus eſt factũ. ⁊ in malã ſignificatõem ſumit͛ ⁊ in bonam
ſ͛m adiectiuũ ſibi adiunctum.
Factio eſt malorũ cõſenſus ⁊ ꝯſpiratio ⁊ ciuiũ diuiſio. Jñ fa
ctioſi ſunt talẽ diuiſionẽ ꝑ fas ⁊ nefas faciẽtes Seditio ꝟo cũ
res ad manũ vocat͛ cũ ꝓpl'o ſecũ diſcordãte a ſeorſum dicta
Fateri eſt coacte Profiteri ꝟo ſpõte. Jñ ꝓfeſſor ⁊ ꝓfeſſio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Flagrans p̱ l ꝑt incēdio ardēs flatu vel flāma. Sʒ fragrās p̱
r odorem ſignificat

Fenero tibi.i.pecuniā ad vſuram tibi do

Feneroꝛ abs te id eſt pecuniā ad vſurā a te recipio

Fero ꝛ ꝓfero lrās dicimus.nō aūt affero

Feſtꝰ a um ad feſtū ꝑtinet: vt ē dies feſtus. Sʒ feſtiuꝰ a um ad
res alias ꝑtinet: vt feſtiua orō.i.iocūda ꝛ lepida. Feſtiuuʒ ca
put.i.lepidū. Flere ē cū lachꝛymis Gemere eſt pectoꝛe dolere
Ploꝛare ē voce flebili ꝛ effuſa doloꝛē ſuū aꝑire. Plāgere ē mē
broꝛū ꝑcuſſione ſeu doloꝛe affligere. Eiulare eſt voce ſublata
flere qđ magis mulierū eſt. Uociferari ē voce effrenata nō ſo
lū doloꝛē.ſʒ indignatōem oñdere. Lamētari ē voce q̄rula tri-
ſtiq̨ꝫ oꝛōem ſuā cladēq̨ꝫ teſtari. Luctꝰ ē doloꝛ q̄ ipſo vultu et
aſpcū exterius ꝑcatur.qñq̨ꝫ capit̄ ꝑ lugubꝛi habitu

Frequēs locꝰ vbi mlti hitāt: vt oppidū aut vbi multi diuer-
ſant: vt foꝝ platea Dicit̄ etiā de re aīata vt miles ē freq̄ns.id ē
creber ꝛ aſſiduꝰ.ppl's ē freq̄ns.ſcholaſtici ſunt frequētes.i.nu
Fretꝰ ſuʒ.i.cōfiſus ſuʒ.nō capit̄ ꝑ oſus ſum (meroſi ꝛ mlti

Fio hʒ cōpoſita: vt calefio.frigefio.q̄ in vſu nō ſunt apud do-
ctos.ſʒ loco eoꝛū caleſco frigeſco Pleraq̨ꝫ tñ ſunt i vſu: vt ma
defio patefio. Que aūt in ſco terminant̄ ꝑcāt paſſionē intrinſe
cus cauſatā. Sed q̄ in fio ꝑcant paſſionē extrinſecus illatam
vt caleſco ab intra.calefio ab extra

Fiendus a um nō dꝛ. Sed faciendus a um

Fidē habeo tibi id eſt tuis verbis credo Jn̄ fideiuſſoꝛ. Sed
do fidem eſt aliq̄d ſcē ꝑmitto. Perfidꝰ ē q̄ fidē datam violauit
Jnfidus vero cui nō eſt fidendū. Supꝛa vel vltra fidē eſt plꝰ
quā credi poteſt

Foꝛē foꝛes foꝛet ꝑt idē qđ eſſem eēs eēt. Sʒ foꝛe ꝑt nō ſolū eſſe
ſed futuꝝ eē. Et iō nō ꝑt iūgi ꝑticipio futuri tꝑis vt nō dʒ di-
ci Scio petrū foꝛe lecturū qꝛ eſt nugatio. Si addat̄ ꝑticipio
in dus.hoc aūt trāſit in vim nois: aut eſt nugatio

Ratiaꝝ actió ꝓꝑe ꝛ elegant̄ dꝛ Et iūgit̄ cū ago cū hēo ꝛ
Grās ago ꝟbo. Grās habeo aīo.refero grās ē fcō (refero
vl' reddo grās.caueas ne dixeris ī ḡtioꝛ vob qꝛ barbaꝝ ē
Grates poeticū eſt raro oꝛatoꝛiū Redire in grām eſt recō cilia
ri etiā cum inanimatis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Gratificari ꝓprie ē cōferre: vt deus gratificat̄ hominibꝰ
Gratumfacio eſt obſequor ⁊ inſeruio
Gratulari eſt v̄bo teſtari gaudere de bona fortuna aut felicita
te. aut ꝓmotōe alterius Etiā gratulari qñqȝ dicimus p eo qđ
eſt grãs agere. ſed fere nō niſi dijs immortalibus
Gratari in eadē ſignificatōe accipit̄. ſed poeticū eſt
Genera qñqȝ ſpēs noīant̄: vt quot ſunt arbor̄ genera
Gloſus capit̄ in bonā ꝑtē: vt gloſus martyr Etiā malā: vt glo
ſus hō vt miles Cetera in oſus fere ſp̄ i malā ſ̄catōe capiunt̄. vt
cerebroſus. vinoſus capitoſus famoſus ⁊c̄ Jō male dr̄ famo
ſo aut famoſiſſimo collegio vl' dño Sȝ famatiſſimo dño l' col
Gnatꝰ. i. filiꝰ Gnata. i. filia poeticū eſt (legio dōm eſt.
Aud ſecus ſentio. i. nō aliter Et ponit̄ ſepe nūero i ea-
h dē orōe cōtinuo: vt haud p nō. ⁊ ſecus p aliter. Po-
nunt̄ interduȝ cū atqȝ vt haud ſecus ſentio atqȝ tu. i. q̄ȝ
tu. haud quaq̄ȝ id eſt non
Habeo beniuolētiā ad te nō dr̄ Sȝ gero beniuolentiā in te vl'
Habeo tibi grãs. nō regratior tibi dōm eſt (erga te
Habeo polliceri vl' pollicendū Habeo audire vl' audienduȝ
ab elegātiſſimis dr̄ p pollicendū vel audiendū eſt mihi
Hei dtō iungit̄ vel accō: vt hei mihi. hei miſeriam
Heu ntō ⁊ accō iungit̄. nō dtō: vt heu priſca fides
Heu me miſerū. heuheu nullum caſum regit
Heresis ⁊ ſecta nihil drn̄t. niſi q alter̄ grecū alterū latinū
Hic in plurali vnico i ⁊ e ſcribit̄ vt hi ⁊ his Jta he ⁊ his. Sȝ
ſis i duplo ſcribet̄: vt ij vel ijs. ⁊ ee femine.
Hiſcere capit̄ p loq̄. aut os ad loquendū apire vt hēs qđ hiſ-
cere audeas Dehiſcere eſt deorſum peſſumqȝ apire vt. t̄ra de- (hiſcit
Hoſpitiū nō ē vt iperiti dicūt taberna vl' diuerſoriū
ſed eſt ius amicitie q̄ inter hoſpites hoc eſt amicos ⁊ extrane-
os eſt. Jnde Hoſpitalis Hoſpitalitas
Humaītas nō ſolū beīuolētiā ⁊ comitatū latini dōm puta-
uer̄t ſȝ etiā ſtudior̄ artiūqȝ appetitū Jn hūaītatis artes doc̄e ſ̄c
Humidū qđ intra extraqȝ humectatū eſt vt ſpōgea. Humi-
dū vero extrinſecus tantū: ut ſigillum
Humil e ꝓter ſignificatōem cōem qđ eſt deuotū. etiā vile ⁊ ab
iectum ſignificat: vt iſte eſt de humili genere

i Iam elegāter vſurpat̄ q̄ſi ꝑ tūc: vt ſi ſtudueris ꝑcepta
iā elegās eris Itē capit̄ iā ꝓ interea cū ꝟo iunctū vt iā
vero .i. interea. Itē capit̄ ꝓ nūc nūc cū gemiat̄: vt iā iaꝫ
latinus es Sed notandū quod ſequitur
Iam olim ꝛ olim iam Diu ꝛ iā diu idē ſcare vident̄ .i. iā a lōgo
tp̄e Olim etiā ꝓ futuro apd̄ poetas capit̄ Etiā ꝓ aliq̄n Nōnū
q̄ꝫ ꝓ iā dudū Diu ꝟo nihil aliud ſ̄t q̄ꝫ ꝑ longū tp̄s: vt diu na-
uigaui. diu eq̄taui. nō āt diu receſſi. diu equū aſcendi. ſed nuꝑ
receſſi. aut dudū receſſi. vel equū aſcendi. Cauendū eſt ne ꝟba
q̄ momentaneā actōem ſ̄nt. his aduerbijs iā diu ꝛ diu iā olim
et olim applicent̄: q̄re nō rc̄e dr̄. iā diu publicaui opꝰ hoc. iam-
diu vxorē duxi. ſed iam ꝑdē vel iā dudū. q̄ dn̄r de re vel actione
immorāte. licꝫ rc̄e dicat̄. iā diu eſt opus publicatū qꝛ hic ſig-
nificat̄ cōtinuatio tp̄is quo opꝰ publicatū eſt Hinc eſt ꝙ non
bn̄ dr̄ iam diu ſonuit tuba. iā diu mortuus eſt ſꝫ tuba dudū et
iam dudū ſonuit. ꝛ dudū mortuus eſt
Iam dudū ꝛ iam olim. iam ꝑdem. iam inde ſic dr̄n̄t a ſuis ſim-
plicibꝫ videlicet dudū olim. ꝑdē. ꝙ in cōpoſitis his cōtinuatō
ſignificat̄. in ſimplicibꝫ ꝟo nō. Itē nuꝑ. dudū. ſeu ꝑdeꝫ dn̄r de
re vel actōe q̄ nō reſiſtit ſꝫ ſtatī trāſit Iā dudū ꝛ iā ꝑdē de re ſiue
actōe q̄ inſiſti t ꝛ immorat̄. Et ꝗ̊ illa ſupiora ꝟbuꝫ ꝑteriti tp̄is
poſtulāt. Hec poſteriora frequētius p̄n̄s licet q̄n̄ꝫ ꝑteritum
vt dudū intraui nauē. Sꝫ iā dudū te expecto .i. hora vl̄ ſemi-
hora. vl̄ due hore ſunt aut tres. aut ad multū q̄ttuor ex q̄ītraui
et quo te expecto Itē nuꝑ ex cecilia redij. lōgū tp̄s ſ̄t ꝛ actū nō
immorantē Sꝫ iā ꝑdē ex vrbe abſum. vl̄ iā ꝑdē ex vrbe redij .i.
ſupioribꝫ diebꝫ vl̄ mēſibꝫ redij Etiā multi dies ſunt vel multi
mēſes ex q̊ abſum ab vrbe Et ſ̄cat̄ hic continuatio tēpis. illic
mīme Hic ſ̄eat̄ cū p̄n̄ti mora illic momentū applicatōis. Itē
iam dudū ꝛ iam ꝑdē aliq̄n ꝓ cōtinuo apud poetas capiuntur.
Virgi. Iā dudū ſumite penas. Therē. iā dudū te amat niſi ſol
Ientari in̄ iētaculū ē prādiū comedere q̄ ieiunꝰ reficit̄ (uitur
Iuuēta etas eſt ſꝫ iuuentus ipſi iuuenes ſunt
Idem q̄n̄ꝫ capit̄ ꝓ etiā: vt benificētia quā eandē liberalitatē
vocamus hoc eſt quam etiam
Is ea id cōiūctōem recipit Idē ꝟo nō: vt veſtis pauca et eade
trita. aut eadem detrita ſine cōiunctione

Ignis ꝓprie ablt̃m facit per i ſed poetice per e
Impartio tibi bona mea vel imꝑtio te bonis meis id ē diſtri
buo vel cõmunico tibi bona mea
Impregno ꝛ imp̃gnata barbaꝝ eſt latinũ vero pregnãs
In ꝓpoſitio ꝯpoſita ſꝫt valde: vt increpuit Capit̃ .p nõ. vt in-
iuſtus .p inter: vt bñdcã in mulieribꝫ .p cõtra: vt vadit in ho-
ſtes. qñqꝫ redũdat: vt incanus homo
In ꝛ ad indifferẽter ponũtur ſic Eo: vado cõfero me ꝓficiſcor
ad vel in villã. Et in ſimilibꝫ ſimiliter
Ineo rõem Ineo fœdus pacẽ ſocietatẽ. bellũ viaꝫ q̃ſi capeſſo
atqꝫ ingredior. qꝺ niſi in re g̃ui dici ſolet. iõ non ꝓprie dr̃ Ineo
prandiũ. Inim⁹ grãm nõ ãt amorẽ. i. in grãm imus grãm ꝯpa
mus Sed magis ꝓprie eſt fauorem q̃ꝫ amorem cõpare
Inelaboratũ dr̃ qꝺ artificio ñ ſatis excultũ ẽ. ꝛ vicio dari ſolꝫ
Illaboratũ ꝟo qꝺ ſine labore fcm̃ videt̃ qꝺ laudi tribuit̃
Iniens etas adoleſcentiã ſignificat: vt te ab ineũte etate nõ ſe
cus ac fratrẽ charũ habeo (iniuria me afficit
Iniuriat̃ mihi barbarũ eſt. latinum ꝟo iniurius eſt mihi ſiue
Inimici ſic dr̃ñt ab hoſtibꝫ. ꝙ inimici dñr qui ꝑuatim inter ſe
odiũ exercent vt ciues Hoſtes ꝟo ſunt q̇bus bellũ publice eſt
Inueho nõ dr̃. ſed inuehor deponentaliter
Innuere eſt facie ſignificare Annuere aũt volũtate
Inuidentia eſt inuidentis
Inuidia illius cui inuidetur
Incola dr̃ qui in aliena regione habitat
Inquilinus dr̃ ab in ꝛ colo q̇ morat̃ in alieno ꝓprie tamẽ con
ducto ſiue in vrbe ſiue in rure
Catilina vocauit Ciceronẽ inq̃linũ in eũ inuehens
Incũbere ſꝫt conatũ ꝛ diligẽtiã ſiue mẽte ſiue corꝑe alicui ad-
hibere. Si ad mẽtem referat̃. iũgit̃ dtõ vl' accõ mediãte ꝓpõe
in vel ad: vt ego incũbo ſtudijs. in ſtudia. vl' ad ſtudia. Si ad
corp⁹ ſic dtõ tm̃ iũgit̃: vt opi mechanico incũbo
Indiẽ ꝛ idies ſic dr̃ñt indiẽ viuere eſt ad tp̃s tm̃ viuere. nihil
de craſtino cogitare. Saluſtius Panẽ in diẽ mercari. q̃ſi di-
cat pñtis diei hr̃e panẽ. ꝛ nihil cogitare de craſtĩo. ita q̃qꝫ vo-
lucres pñtis mõ cibi mẽores indiẽ viuũt Sꝫ idies ẽ q̃tidie vl'
indies ſingulos ꝛ ꝓp̃e cũ q̃dã icremẽto. iõqꝫ cũ cõꝑatiuo fre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

quenter iungit᷑: vt indies doctius loquor. īdies paucioꝛes ad me ſcribis lr̄as. amicitia noſtra indies fit maioꝛ
Jnhorā ꝛ inhoras eandē hn̄t ꝺrām quā indiē ꝛ īdies. Cicero hec q̄ in horā viuūt. nō mō de fortunis ꝛ bonis ciuiū. ſ; nec de vtilitate ſua cogitauerūt Virgili⁹. Gallo cui⁹ amoꝛ tm̄ mihi creſcit in horas q̄tū vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus.
Jndoles ē future ꝟtutis ſ̄catio. nō in pueris adoleſcētib; tm̄ ſed in viris etiā. ꝛ p̄ntis q̄d ē ꝟtutis gn̄oſitatē aī quādā iterdū ſignificat Qn̄q; in malā ptē capit᷑ ꝛ eſt futuri vicij ſ̄catio Trāſfert᷑ ad inaīata: vt ſemīa ad ſeruandā indolem valent
Jndulgeo nō eſt pco: vt vulg⁹ ait. ſ; eſt molliter ꝛ delicate cōcedere tribuere ꝛ pmittere: vt īdulgere gule noli. Jn̄ veit īdulgētia ꝛ ē delicata ꝛ moll' ꝯceſſio. tributio. obſequumq; delicatū. Aliq̄ tn̄ ꝑ venia ꝛ remiſſione culpe ſumūt: vt in bull' papalib; habet᷑ Jnduſtrioſus nō d̄r. ſed induſtrius
Jnfenſus eſt vehemēter iratus odiū gerens
Jnfeſtus ē valde moleſte. atq; in aduerſum vadens
Jnfeſtare ē in curſib; crebris moleſtiā dare ſeu facere
Jnficias eo. i. nego Et h; tm̄ accm̄ pl'alem ab inficioꝛ. i. nego Et iungitur ſemper eo
Jnficiatoꝛ q̄ negat ſe vl' debere q̄d actoꝛ petit. vel omiſiſſe q̄d accuſatoꝛ obijcit. Jn̄ inficiari id eſt negare
Jnfinitiu⁹ cū accō ꝛ cū ne ſiue altero ꝟbo iūcto petit ſubītellectōem. vere ne ita eſt. vel op; ne: vt me ne ſic laceſſitū deſiſtere. Virgilius. Me ne īcepto deſiſtere victā id ē opoꝛtet ne
Jnfra ſ̄t cōtiguitatē loci cū locato vt lapis īfra muꝝ ē. Etia; nō ꝯtiguitatē: vt īfra tectū ſu;. ad dignitatis ꝯtēptū refert᷑: vt doctus īfra īdoctum eſt. q̄d īfra bonoꝝ dignitatem eſt
Jntra ꝟo circūcluſum locū ſ̄t. ſ; nō cū locato cōtiguū: vt ītra vrbis muros ſum. Etiā ꝓ poītur d cōī ſ̄canti tp̄s vel numerū: vt ītra ianuariū ad te veia;. vl' ītra duos mēſes vbi īfra ꝑ ītra barbare ꝛ non latine dicitur
Jn manib; vel in manu eſt. p̄ter gn̄alem ſuam ſignificatione; in poteſtate ſua eſſe ſignificat.
Jn mediū poītur deliberatio id eſt in commune
Jn mentē veire ſ̄t nō ſolū cogitare vel ītelligere. ſ; etiā remiſci Et cum d̄r huius rei mihi in mentē veit gtūs ꝑ ītō ponitur

Jn primis inter ꝑmos ſignificat vel cum primis
Jn paucis inter paucos. ⁊ poſitiuo nō ſuꝑlatiuo iūgiť
Jnſignis in bonā malamq ꝑtem capi poteſt
Jnſimulare eſt crimē ingerere vel imponere
Jn ſingulos ānos ⁊ qͣtannis idē ſunt. Dicim⁹ tñ in ſingulos
mēſes. in ſingulos dies. nō aūt quot menſib⁹. quotdieb⁹
Jnſtaurata dicūtur edificia reꝑata ad antiquā ſimilitudinez
facta. Reſtaurata ꝓprie tercio reparata
Jnſtar ſine ꝑpōne ad ponendū eſt. ſ; tñ ꝑ ad exponendu;: vt h̄
inſtar illius factū eſt. i. ad illi⁹ modū Et ƙt potius ad eqͣꝑatōez
vel mēſurā. aut modū. qꝫ ad ſilitudiem. Et ſiſiľitudo faciēda
eſt. nō ꝑ inſtar. ſed ꝑ alia eſt loquēdū Nō em̄ dōm eſt Jnſtar ſa//
lomonis loqͥris: ſed ad ſimilitudinē vel in modū vel tanqꝫ ſa//
lomō Jta nō d; dici inſtar patris loqueris inſtar languidi ſe//
des ſed ad ſimilitudinem
Jnſtituta ſunt boni mores cōſilio ⁊ rōne ſumpti: vt de bono//
rū inſtitutis loquor S; inſtitutōes ſunt qͥb⁹ iſtituimur ⁊ do
cemur: vt libri qͥntiliani de oratoria Et lactātij de diuīa iſtitu
Jnſtitutū āt inceptū vel bonus mos eſt (tione
Jnſtruo ⁊ Jnſtituo ſic dr̄nt Jnſtruo militē aciē claſſem cām.
Jnſtituo vero diſcipulū aut alicui⁹ mentē Et capiť inſtruo ñ
nun qꝫ pro inſtituo
Jnterdico te vľ tibi aquā nō dr S; qͣttuor alijs mōis. ſ. inter
dico tibi. tu interdict⁹ es. tibi iterdcm̄ eſt aqͣ ⁊ igni Aqͣ ⁊ ignis
eſt tibi interdcūs. ita qꝫ mali iure ⁊ honeſtate interdci ſunt
Jnterrogatio ꝑ obliquū fcā ꝯtēptu; ƙt. vt qͥd hoc hoīs eſt
Jnterrogatio qͣ affirmatōem ſubintelligi vult d; fieri ꝑ nō vt
nō ego tibi ſum amic⁹ ſubaudiť ita S; interrogatio qͣ negati
onē ſubaudiri vult ꝑ nō ľ nunqͥd faciēda eſt. vt nō ego ľ nūqͥd
ego ſum mortuus. intelligiť nō Et hoc nō ꝑ n in fine ſcribendū
eſt ⁊ ƙt an. ſ; num ꝑ m ƙt nunquid
Jpſe ꝓ ego ꝑſertim diſcretiue ponitur
Jſmarus thracie mons eſt Jſmara ꝟo circa eū vrbs eſt
Jtem Jdem Jtidem Jtentidē ƙcant ſiľr
Jter facere nō itinerare eſt Sed iter aut viam ingredi
Abo as are. ꝑma breuis eſt repēte cadere vt ꝑies labat
S; labor eris. labiť prima lōga eſt. ⁊ ƙt leuiter ſenſimqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

deorſum eo. vt fluuia anguis ꝛ ſil'ia. vñ diȷ a celo labũtur. nõ la
bãt Elabor. i. ꝑiculũ effugio. vt de īimicoꝝ maib9 elapſus eſt
Dicit tñ Uirgilius. aīm qꝫ labantē impulit

Lacer nõ dicitur ſed lacerus.

Latebre hoīm dñr. latibula ꝓprie feraꝝ

Latorē ſiue portitorē lrãꝝ elegãtiſſimi tabellariũ vocãt

Letari ꝓꝑe eſt extrīſecus Gaudere vero intrīſecus

Liberi ꝓ filijs ꝛ filiab9 ꝑri caret Nõ tñ ꝑuãt illã elegãtiã nũe
raliũ. vt binos ternos ł alteros liberos dicam9. ſed ſic. ex trib9
liberis meis. vnũ lris. alteꝝ militie. t'ciũ mechaīce arti tradidi

Licētia nõnunqꝫ ī malã ꝑcatõez accipit'. ꝛ eſt q̄dam īpunita
ptãs agēdi qcq̇d vel'. ita Therē. dt Deteriores oēs ſum9 licēti
a Nõnũqꝫ capit' in bonã ꝑcatõez. vt monach9 ꝑ licentiã ſupio
ris p̄t ſe trãſferre in ſtrictiorē religõez. male dr̄ magiſter nobis
ludēdi licentiã dedit. ſꝫ ludēdi ptãtem

Liceor ꝛ ei9 frequētatm̄ Licitor eſt ī auctõe faciēda p̄ciũ de-
ferre. vt in publica vēditõe p̄ciñ augere teu. vhoghen Jñ lici-
tator licitãs licitatur9 pticipia ergo licitatores ꝓ eſtiatoribus
ſiue appreciatorib9 male ponũtur

Lrã in ꝑri ꝓ epl'a. poetice ī verſu interdũ ponit'. in ꝓſa v̄o non
niſi tm̄ pl'r. ꝛ dici dꝫ ſcpſi vnas lrãs binas ternas. ꝛc̄. Sꝫ vnã
epl'am. duas epl'as tres dõm eſt ¶ Jtē portitor lrãꝝ. ponet' in
dtõ cui ſcribit' in accõ. vt do lrãs tabellario ł nuncio ad prēm
meũ Et nũci9 dt fero ł ꝑfero lrãs nõ affero. ſi reddidi lrãs nõ at
tuli. ꝛ redditas ſeu ꝑlatas accepi ł recepi. nõ delatas ł allatas

Lõge a lõge legũtur. lõge qñ valde ꝑt iũgitur ꝯꝑatio ł ſupla-
tio. vt lõge doctior lõge doctiſſim9 Et his dcōib9 ante poſt a
li9 aliter ſec9 alien9. diſſil'is diuerſus Jtē iũgitur ꝯpoſitis a p̄
vt lõge p̄ſtas Jtē cũ ṗm9 ſcd̄s ſũm9. p̄cipu9 ꝛ ſil'ib9.

Jtē facile qñ capitur ꝓ nõ dubie eandē hꝫ elegantiã

Lucinia vulgo philomena dicitur

Ludus hꝫ p̄miũ aut dãnũ ꝓpoſitũ. teu ſpeel

Lud9 latīe ſchola grece dr̄. vt ludi mgr̄. i. lcõr ſcholariũ eo q̄ ī
ſcholis eſt ludus ꝛ labor ꝛ vapulatio (v̄bis eſt tm̄

Luſus in v̄bis merã voluptatē hꝫ ꝛ eſt idē q̄ iocus ſꝫ iſtud ī

Luſcus ē altero oculo ṗuat9. ſ. q̇ ſolũ vnũ hꝫ oculũ. Strabo
eſt obliq̄ reſpiciēs Cecutiēs q̇ paꝝ videt ꝛ freq̄nter ſe offendit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Luxuria ꝓp̄e libido eſt ⁊ ꝑ̄t oēm ſupfluitatē vict⁹ ⁊ amict⁹ iō ꝑ actu gn̄atōnis barbaꝝ eſt
Maioꝛ ⁊ mīoꝛ nō ad digītatez ſꝫ ad tp̄s referūtur ⁊ dn̄r tm̄ de hōis. vt de duobꝫ cathoibꝫ dicim⁹ catho maioꝛ ⁊ catho mīoꝛ. Sꝫ ſupioꝛ īferioꝛ ⁊ poſterioꝛ dicūtur de mal'. vt dionyſius īferioꝛ. ⁊ dionyſius ſupioꝛ
Quin nūerus cū ſupat nō ꝑ ꝯpatm̄ ſꝫ ꝑ ſuppoſitm̄ aut ſuplatm̄ loq̄mur. vt alexāder magn⁹. valerius maximus
Macte nō ſinglarez tm̄ vtm̄ ſꝫ etiā ntm̄ vtriuſqꝫ nūeri hꝫ: vt mactius vl' macti ꝟtute eſtote
Mane ſūmo. multo mane nō dicūtur Sꝫ p̄ma luce
Multo añ lucē. de mane tamē legitur
Maneo te ⁊ moroꝛ te poetice exponūtur. i. expecto te.
Oratorie ꝟo. i. retineo vl' in mora teneo
Maneo etiā d̄r futuꝝ eſt: vt bonos magna laus manet
Mango. ꝑ teu. een payghe. barbaꝝ eſt Sꝫ ꝓprie venditoꝛ eq̄rum vl' pueroꝝ ad libidinē
Maripuz vocat̄ q̄d ex mari ē. vt aq̄. aut q̄d mare incolit: vt auis. piſcis nauis Maritimū ꝟo q̄d ad mare eſt. vt gētes ville vl' quod ad mare fit. vt bellū maritimū
Medico ⁊ medicoꝛ te. ſꝫ medeoꝛ tibi
Melo melones barbaꝝ ē latinū vero pepo
Memī licet ſit p̄teriti tp̄is. tn̄ ꝓ p̄nti fere ſꝑ capit̄ iō ī ꝓpe cū ꝟbo p̄nti iūgit̄. q2 p̄terita nō p̄ntia recoꝛdamur. vt nō meminiſſe decet ſꝫ decuit eſt d̄m. Sꝫ meminēs nō d̄r.
Memoꝛa teneo nō memoꝛit̄. ꝓnūcio memoꝛiter nō mēoꝛia
Cōplectoꝛ ſiue repeto mēoꝛia. nō mēoꝛiter redigo reduco reuoco in mēoꝛiam quod excidit
Memoꝛare eſt aliquid exponere Menalus ē mons archadie Menula nō legitur Mereoꝛ capitur ꝓ milito ⁊ regit abltm̄. vt miles ſtipēdio meret. ſꝫ mereoꝛ de te. i. aliq̄d ī te ꝯfero. ſ. bn̄ficiū l' hōꝛis. ſꝫ ſi offendo male de te mereoꝛ. Demerei ꝑ bn̄ de aliq̄ mereri capit̄. ſꝫ cū accō: vt ꝓbat Lau. Emereoꝛ idem ē pene q̄ð mereoꝛ. Jn̄ Emeritus vide in Lau.
Meritoꝛius eſt q̄ pro laboꝛe aut digitate ſua aliq̄d meretur.
Merēda cibus eſt q̄ poſt meridiem datur
Meticuloſus a metu eſt plenus metu.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Migro emigro. cōmigro ⁊ demigro idē ſunt qđ domicilium
muto Trāſmigro ē in domiciliū lōgioris loci muto Remigro
eſt in pſtinū domiciliū reuertor
Migro ꝑ trāſlatōem ꝓ mori capit̄. vt ex vita migrauit
Mille inuenit̄ neutri gn̄is īdecliabile ꝑris nūeri. vt Cicero. iu-
uentus eſt ꝗ anthoio mille nūmuz ferret expēſuz. Etiā eſt ad-
iectm̄. vt mille hoīes. milla ꝟo eſt pl'al' nūeri decliabile ſubſtā-
tiuū Jn̄ mille hoīm ⁊ mille hoīes Jtē milia hoīes nō dr̄ ſʒ mi
lia hoīm Jtē mille ſubſtātiua ꝑ mille hoīm. vt multi hoīm pro
multi hoīes Qđ āt ait ſcptura debebat decē milia talēta duo
decim milia ſignati nō ē nobis imitandū
Minus ꝓ nō poītur qñ iūgit̄ ſin. vt ſin minus. i. ſi nō Et qñʒ
quo capto ꝓ vt. vt quo minus. i. vt non
Miſſū facio. i. omitto ⁊ trāſeo de hac re loq̄. dimitto ꝟo nō dr̄
Mitto tibi lrās ⁊ ad te dicitur
Modern⁹ ⁊ moderni barbaꝝ ē. latinū ꝟo iuniores recētiores.
Mōſtroſus potius nō mōſtruoſus dr̄
Morē gerere ē ꝯplacere Moriger Jn̄ Moroſus eſt mal' ⁊ dif
ficilib⁊ morib⁊ inſtitutus
Moratus dr̄ qui bonis morib⁊ inſtitutus eſt
Mulier ⁊ feīa ſic drn̄t Feīa ꝟginē ⁊ corruptā latie ꝑt Grece ve
ro ⁊ eccl'iaſtice ml'ier vtraqʒ notat latie ꝟo corruptā tm̄
Mulciber nō ſecūdę. ſʒ tercie declinatōis
Multo paulo q̄ꝫto iūgūtur ꝯpatio l' ſuplatio vt ml'to citius
forti⁹. ml'to fortiſſi⁹ doctiſſi⁹. etiā iūgūt̄ cū poſitis a nō p⁹ ali⁹
aliter. ⁊ ſil'ib⁊ vt pauloañ. ml'to p⁹. multo aliter eueīt.
Multotiēs nō elegāter ſʒ freq̄nter dr̄
Munimēta ſūt q̄ ꝯ hoſtiū aduētuʒ muniūt̄ vt fortilicia ⁊ val (la
Monumēta ꝟo ſūt libri hiſtorie ſtatue ſepulchra
⁊ ſil'ia q̄ rei ꝓterite mēoriam inducunt
Mutuo tibi. i. feneror tibi. i. do mutuū. Sʒ Mutuor ⁊ fene-
ror abs te. i. mutuū recipio
Nam ꝓma in clauſula poītur Naqʒ ꝟo ꝓma ⁊ ſcđa dcō
ne ꝓcedente collocatur
Nam iuncta cum ly ꝙ pro aūt capitur vt nā ꝙ iſti di
cunt. pro ꝙ autem
N lrā iuncta dcōi ꝑmiatē i vocalē ꝑ paragogē ꝑt ne vt mihi in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

id eſt mihi ne. ſatin id eſt ſatis ne viden id ē vides ne Audiſtin
id ē audiſti ne. men queris id eſt me ne

Nanciſci nactus licet ꝓ acq̄rere tn̄ ꝓ inueīre freq̄nter capitur
vt ego bonū amicū nactus ſum

Natu maior ſeīorem fit Minor natu iuniorem

Natus eſt ꝟtuti ⁊ ad ꝟtutē Ita patus ē ſuitio ⁊ ad ſuitiū
In ſimilibus pariter dicimus

Ne poīt qn̄qȝ iterrogatiē. vt me ne īcepto deſiſtere victā
Itē me ne iliacis occūbere cāpis nō potuiſſe expoīt Laurē.
Ne. i. vere. ita ne eſt me nō potuiſſe occūbere ⁊c̄. Capit etiā ꝓ
nec ſeq̄nte q̄dē. capto ꝓ etiā. ⁊ cōe aliq̄ mediāte. vt nō elegāter
ſed ne latiē q̄dez dcm̄. i. nec latiē etiam

Neqȝ q̄dē ⁊ nedū i eadē ſnīa non ponūt Male em̄ dr nedū fa
cto ſed ne quidez verbo deliqui

Neqȝ q̄dē nō dr vt neqȝ tibi quidē credo Dubitatiē ſiue iter/
rogatiē ponit cū nec p̄cedēte. vt faciā nec ne ignoro. i. an nō ig
noro Si addat an. ſupuacue poīt an. vt ignoro an faciā nec
ne Itē ne gemiatū ſepe poīt. ſȝ poetice vt q̄ſiuit hoīes ne fe/
re ne teneāt Et triplicat cū ve poſita ꝓ vl' hoc pacto Ita iūge/
tis vt ne ve aſpe ꝯcurrāt. ne ve vaſtius deducātur. ne ve diſſi/
miles ponātur Sigificat ipm ne. ꝓ vt nō ⁊ ve ſt. at vl' hoc eſt
vl' non aſpe vel non vaſtius

Nonne ita ne ergo ne iterrogatiā non id agūt vt r̄ndeam⁹ neſ
cienti. ſȝ magis vt ſciēti aſſentiamus

Neu ꝓ ne tm̄. vetatiē copulatiē quidē ⁊ neu ꝓ nō etiā expoīt dȝ
vt neu te optimū cū peſſimo īmiſceas. i. non miſceas

Nec ꝓ nec etiā expoīt. vt pſolui grā non p̄t nec malo mḡro
qd etiā dici p̄t nec malo quidē mḡro

Neue ꝓ nec etiā Neue ꝓ non expoīt Virgili⁹ Ipe mō me/
as adueiat. vultus neue exhorreſcat amicos

Nec ⁊ neqȝ interdū accipiūtur ꝓ non. qn̄ ſequit em̄ vel ꝟo. vt
nec em̄. neqȝ vero id eſt non

Necubi duplicē negatōem iportat. iōqȝ duplex verbū poſtu
lat ſic. vt volo necubi mihi obuius fias id eſt ne alicubi: vt ſi/
cubi ꝓ alicubi. alium de ſi aliunde Sed neutiq̄ꝫ ꝓ nequaq̄ꝫ
Et ipm nequaq̄ꝫ ⁊ nuſq̄ꝫ ⁊ nuſpiā ſimplicē negationem ipor
tant Iōqȝ vnico verbo ꝯtenta ſunt. vt nequaq̄ꝫ veniam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Neceſſitudo eſt ius q̄ddam ⁊ vinculū amicicię. Et ponitur eti
am pro neccitate. ⁊ neceſſitas pro neceſſitudine
Neceſſarij nō tm̄ ſunt cognati ⁊ affines: ſed etiā ſunt amici a
liq̄ ſocietate cōiūcti. in quos neceſſaria officia cōferūtur
Nedū ⁊ hec tria nō ſolū nō mō. nō tm̄. ſic dr̄ūt ꝙ nedū nūꝙ̄ in
ꝑma ſed in ſcd̄a clauſula ponit̄. Cetera tria in ꝑma. licet qn̄qꝫ ī
ſcd̄a. Itē ꝑ nedū in affirmatis. id qd̄ plus eſt. ⁊ maioris mom̄
ti in ꝑma pte eſt ponendū. In negatis aūt ecōtrario. id quod ē
mioris. Sed alia tria eq̄parāt: vt mortē pro te ſuſciperē nedū
laborē Ita funderē ꝓ te ſanguiem. nedū pecuniā. Sed ꝑ non
ſolū ⁊ alia cōuertunt̄ dcā exēpla: vt nō ſolū pecuniā ꝓ te fun-
derē. ſed etiā ſanguiem. Itē nō ſolū laborē ꝓ te ſuſciperē ſꝫ etiā
mortē. Sed in negatis ecōtra: vt nō mō ꝓ te mortēz nō ſuſci-
perē. ſed nec laborē. Itē male dr̄. nedū ꝓ te effunderē ſanguiē
ſed etiā pecuniā. ſed ſic dicet̄. ego ſanguiem ꝓ te funderē. nedū
pecuniā. aut nō ſolū pecuniā ꝓ te funderē ſed etiā ſanguiem.

¶ Negatio duplicat̄ qn̄qꝫ ⁊ triplicatur

¶ Duplicat̄ ſic. barbaros nemo nō oderit. Nec tn̄ duę nega-
tiones affirmatōem inducūt. Triplicat̄ h̄ pacto negatio ſꝫ ꝓ
duabꝫ ponit̄. Prima in ꝑncipio clauſulę poſita ſic. idocti nul
lā neqꝫ latinitatē neqꝫ elegantiā ſciūt. vl' ſic. neſciūt indocti. nec
latine nec elegāter loq̄. Vn̄ vt ait Lau. Tres aliq̄n negatōes
nō plus efficiūt q̄ꝫ duę. ⁊ h̄ collocatōe ipa dcōnū efficiente: vt
nūq̄ꝫ mihi nec obfuiſti nec profuiſti. Neſcis nec in pace nec in
bello viuere Si dicas ſic Nec ī pace nec in bello ſcis viuere.
Ibi ſunt tres negatōes h̄ duę ⁊ ē eadē ſnīa. Sed aduerte ꝙ ſi
duas tm̄ negatōes ponere volumꝰ. ꝑmā triū ī affirmatōem re
ſoluamꝰ vt mihi nec obfuiſti nec ꝓfuiſti vnq̄ꝫ. Et q̄ties dcōi-
bus ieſt ꝯrietas triplicat̄ negatio ¶ Interpoſita aliq̄ iſtaꝝ di-
ctionū mō tm̄ ſolū iter duas negatōes ꝑoris clauſulę. Et ne ꝓ
nō cū aliq̄ dcōe iteriecta ī poſteriori clauſula. vt male dr̄. non
mō elegāter loq̄t̄ ſꝫ ne latīe q̄dē. Sꝫ dici dꝫ ꝑ tres ſic Nō mō n̄
elegāter loq̄t̄ ſꝫ ne latine q̄dem ¶ Itē nō mō nō multę ſtellę. ſed
ne luna q̄dē ad ſolē ſeruat ſplēdorē ſuū Ubi vo nō ineſt ꝯtra-
rietas. tercia negatio nō eſt ponēda ſꝫ loco illius ſꝫ ſaltē vel ſed
certe. ⁊ nō debet poni ſed etiā vt q̄dam faciūt. Exemplū vt nō
mō nō eleganter. ſed ſaltem latine loquitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Negare eſt ꝟbo aliq̄n facto Inficiari āt eſt ꝟbo īficias ire. Jn inficiator de quibꝫ ſup̄. Diffiteri pͦ ē negare nō fatēdo

Nēpe affirmatiē ꝓ certe ponit̄ ⁊ frequētiſſime interrogatiue

Nihil ꝓ in nullo ponit̄: vt nihil te offendi. hoc eſt in nullo Nihil ad illū. intelligit̄ ꝑtinet Nihil ad illius doctrinā hoc eſt ad doctrinę comꝑationem

Nihil ⁊ mihi ſine c ſcribūt plerı̄q̄ꝫ. Sꝫ ꝑ c eſſe ſcribēda ꝓbat auctoritate doctiſſimorū Leonardꝰ aretinꝰ in ſcd̄a epl'a libri ſuarū epl'aꝝ octaui ad luciū anthoniū grāmaticū ſic ſcribit Mihi ⁊ nihil ꝑ c ſcribēda cēſeo hēoqꝫ auctores hꝰ rei dōa tuꝫ ⁊ petrarchā. ⁊ bocatiū ⁊ colluciū ſalutatū doctiſſimos hoīes qui ⁊ ipſi cū c ſcripſerēt. ⁊ doctiſſimoꝝ vſus idē approbat. Nā quis ita loquit̄ vt dicat Mihi nihil. p̄ter ineptos quoſdā qui oſtētare ſe volūt antiquarios eſſe. Cetera videant̄ ibi.

Niſi q̄ꝫ p̄ter q̄ꝫ ſic ſunt in orōe ponēda: vt quid eſt hō niſi aīal rōnale latine dr̄. Nō latine ꝟo ſic. quid eſt hō q̄ꝫ aīmal rōnale Addendo tm̄ ī p̄mo mēbro aliđ vl' alit̄ vl' ſecꝰ vtroq̄ꝫ mō bn̄ dr̄ ſic. Quid ē aliđ hō q̄ꝫ aīal. vl' niſi aīal rōnale. Jdē fit ꝑ ꝯꝑatm̄: quid ē meliꝰ q̄ꝫ vl' niſi bn̄ viuere Pręter ſic q̊qꝫ ponit̄: vt nulliꝰ rei ſum cupidus. p̄ter ſciam vl' p̄ter q̄ꝫ ſcię. Nulli places p̄terq̄ꝫ mihi vel p̄ter me

Niſi quotiēs in p̄ncipio poītur īdicatm̄ poſtulat Qn̄ in medio ꝯiunctm̄ petit. nōnunq̄ꝫ īdicatm̄. Exemplum Ciceronis Niſi forte putamꝰ dementē publiū Scipionē affricanū fuiſſe. Jtē Niſi forte īꝑatorem q̊s idoneū credit. de poſteriori: vt vapulabis niſi caues ⁊ caueas

Nouitius ſeruus eſt nuꝑ ſumptus ac rudis. Veterator āt q̄ diu ſeruus. ⁊ iā in ſeruitute vetus eſt

Nouiter nō dr̄. ſꝫ nuꝑ ⁊ ꝓxime. recenter ſuꝑioribꝫ diebꝫ

Noceo nō tm̄ dtō ſꝫ etiā accō iūgit̄: vt ne q̊s nobis noceat nocebimus neminē. pleraq̄ꝫ ſunt in ſcriptura exempla

Nomē eſt mihi iacobꝫ ꝑ ntm̄ dr̄ Tibi nomē Scipio eſt

Per dtm̄ tibi ꝯgnomē eſt affricano ſꝫ ꝑ ntm̄ id freq̄ntius dr̄

Nō nihil pro aliq̄ꝫtulū exponi debet

Nō mō. nō ſolū nō tm̄ req̄rūt poſt ſe etiā. verūetiā vt hoc mihi nō ſolū gratū ſed etiā iucundū eſt.

Nō timeā. nō auſim. nō ſperē Jtē nō timueri. ſꝑauerim. credi

derim valꝫ tm̄ ſicut nō poſſim aut nō debeo timere audere ſpe
rare: vt nō expectes vt ſtatī grās agit īuit⁹. i. ſpare nō debeas
Noxa ē culpa. Therē. Sū̄ extra noxā. ſꝫ nō eſt facile excuſatu
Si noxia vicio liberarū̄ reꝑitur ponit̄ ꝓ noxa
Nō nubēda ſed nuptura potius dicendum eſt
Nudū̄ qđ tectū̄ nō fuit. Nudatū̄ ꝟo qđ cooꝑtum fuit
Nudiuſterci⁹ ꝛ nudiuſquart⁹ đr. ꝛ nō vltra. niſi poetica licen
tia ꝛ đr de ꝑterito Eſt āt nudiuſterci⁹. i. nūc die tercio vł q̄rto
vn̄ de die q̄ ꝑceſſit diē heſternū̄ dicim⁹ nudiuſterci⁹ Et de ſu-
periori adhuc nudiuſquart⁹ De ſequēti cras dicim⁹. de ꝓx̄io
ſeq̄nti cras ꝑendie. vn̄ Cicero Scias cras ad ſummū̄ ꝑendie
Itē nudiuſſcđs nō đr qꝛ de ꝑtito heri de futuro cras hēmus
Nuge ꝓ mēdaciis nō dn̄r. ſꝫ nuge ītiles ſermones ꝟcant
Nuꝑ ꝛ ꝓdem de tꝑe lōgiori dn̄r q̄ꝫ dudū̄ ꝛ iā dudū̄ puta de du-
ob⁹ tribuſue mēſibꝫ anno vno vł pluribꝫ
Nullus ꝑter gn̄alē ꝟcatōem etiā ꝟt nō. Therē. Faciā etſi nul-
lus moneat. Itē cū̄ illuc veni virgo nulla fuit
Nullatenus nō đr. ſed nullo modo
Nullibi nō đr. ſed nuſquam

¶ De numeris ex Laurentio valla

¶ Unus ꝑłalē nūe℞ hꝫ qn̄ noībꝫ iūgit̄ nūero ꝟri carētibꝫ: vt
illā ꝑłalitatē q̄ſi ſingularit̄ ꝟcet: vt ſcripſi ad prēm vnas lrās.
The. ex vnis nuptiis i̇̄gēinas me cōiecisti. Et cū̄ ꝑłr locutū̄ ē
pluralr̄ etiā rn̄dendū̄: vt q̄tuplices ſunt ꝟtutes. duplices. vne
morales. altere itellectuales. Tn̄ aliqn̄ cū̄ ſingularē nūe℞ ha-
bētibꝫ iūgit̄ vnus. Un̄ ꝟgilius. ſatis vna vidimus excidia
¶ Uigiti vn⁹ āni ſunt. nō vigiti vnus ānus vꝫ latitas. Dōm
igit̄ eſt Singuli bini terni q̄terni q̄ni. ſeni ſepteni octeni. noue
ni deni vndeni duodeni ternideni q̄terdeni. q̄nideni ſenideni
vł deniq̄rti deniq̄ni deniſeni deniſepteni deniocteni denino-
neni Uiceni viceniſinguli vicenibini ita de aliis.
Triceni triceniſinguli tricenibini ꝛc̄. Quadrageni q̄nq̄geni.
ſexageni ſeptuageni octogeni ꝛ nō octuageni Octogita ei đr
et nō octuagita. Itē Nonageni vł nongeni ꝛ nō nouagei Cen-
teni Milleni q̄ nō ſyncopant̄ Duceni ꝓ ducēteni dicim⁹ ꝑ ſyn
copā Triceni ꝓ tricēteni Quadrigeni Quīgeni Sexceni Se
ptingeni Octingeni Nouingeni hec ſic dn̄r per ſyncopam pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Quadrīgēteni Quingēteni Sexcēteni Septigēteni Octigē
teni Noningēteni. Treceni āt ſyncopa carꝫ. ſꝫ g mutat i c Si
cut viceni ꝑ vigeni Et triceni ꝑ trigeni Sexcena ꝑ ſexcētena
ſcribēdū eſt Septēcentena milia nō bñ dr ſꝫ ſepties centena.
¶ Dena nō accipit ꝑ vigīti. cū ſingul' decē ſcet Bin⁹ ſiue bini
ſcāt ſingul' duo: vt creabant olī bini ꝯſules. i. ſingul' ānis duo
cōſules Tern⁹ ſiue terni ſnt ſingul' tres Quaterni ſingul' q̄t/
tuor. ita de aliȷ̄s Poetę nō ſingul' tm̄ hac abutunt ſcatiōe: vt
ſepten⁹ apud illos nō ſt ſingul' ſeptē. ſꝫ ſeptē tm̄ vni Ita quoqꝫ
in plī: vt duodena aſtra ſunt duodeci aſtra. ¶ Itē trin⁹ quod
vtrūqꝫ nūeꝝ hñtib⁹ iūgit ¶ Noīa ſup̄ centū ſyncopant infra
ꝓo centū mīme Aduerbia āt īfra centū ſyncopant. vltra ñ ſyn
copant: vt vicies ꝑ vigīties. trities ꝑ trigīties. q̄ dragies pro
quadragīties Ita q̇nq̄gies. ſexagies. ſeptuagies. octogies nō
octuagies. nonagies nō nouagies. Cetera nō ſyncopant Qui
quies. ſexies ſepties octies nouies. decies. Centies. ducē ties.
tricēties. q̄dringēties ſeptingēties. octingēties noningenties.
Milies. bis milies ter milies. vicies milies. ita d aliȷ̄s ¶ Se
pten⁹ gurges nō eſt ſingul' ſeqtē. ſꝫ ſeptē tm̄ vni flumī nilo Pri
ſcian⁹ expoīt ſepteno. i. ſeptenario qd nō placet Laurētio. Cū
inauditū ſit flumē aliqd hre ſeptenariū alueum. Etiam qꝛ hęc
noīa indicāt numerū aliarū rerū q̄ nō nūerant. non aūt multi
plicatōem ſui ipoꝝ: vt lapis centenari⁹. nō qꝛ ſit cētupl⁹ lapis
ſꝫ centū libraꝝ. Nō centenari⁹ nō qꝛ ſit centū gemin⁹ ſꝫ qꝛ hꝫ cē
tum ānos Ruſus nō dicim⁹ centenariā librā ſꝫ centuplum.
Nec centenariū annū. ſꝫ ānoꝝ cētuplū. tñ dicim⁹ ſeptenariuꝫ
duodenariū ⁊ centenariū nūerū Itē rcē dr. centenariū annorū
numerū igreſſus ē. nō āt centenariū annū Et millenariū num
mū pōdo portat. nō aūt millenaria pōdo Expone iſta vti ſole
mus in ill' nūeralib⁹ q̄ vltimū nūeri ei⁹ ſignificāt Decim⁹. vn/
decim⁹. centeſim⁹ milleſim⁹. i. q̇ vltim⁹ ē ex decē vndecim cen
tū mille. Aliqñ etiā ſic exponunt. h aruū attulit centeſimū. il/
lud ꝓo ſexageſimū. tuū ꝓo trigeſimū fructū. i. centenariȷ̄ nūeri
fructū vl' ſexagenariȷ̄ tricenariȷ̄ fructū vl' cētu plū ſexagētuplū
trigētuplū ¶ Nūeralia noīa ſiue ſubſtātia ſiue adiectīa ſint in
ve iūgi ñ pñt qꝛ nec duo ſubſtātia nec duo adiectīa ſola eē pñt
ſt duo cēt ū tria mille ſepte dr ſꝫ bis cētū. ter mille Aut ducētū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

tricentũ q̃ tercentũ q̇nquies centũ Et ſup̃ mille eſt milia quod ſubſtantiũ eſt. iõ dicimus: mille hoĩm. duo milia hoĩm. nõ du o mille tria mille Et ſi dicat̃ q̧ in ſcriptura hẽtur. decem milia talenta. duodecim milia ſignati Certe h̃ nõ eſt nobis imitãdũ

Ordo ĩter nũeralia h̃ pacto ſeruat̃ Maior nũer⁹ p̃cedit mio/ rem nulla copula ĩterueniente. vt vigĩti duo. trigĩta tria Sed e cõtrario mĩor p̃cedit maiorẽ copula mediante ꝛ h̃ a vigĩti vſ q3 ad centũ. vt duo ꝛ vigĩti. tria ꝛ q̃dragĩta Item ab vno ꝛ vi gĩti indr̃ñter d̃r A centũ vſq3 ad mille. ꝛ a mille ſup̃ maior p̃/ cedit etiam copula mediante In milibꝫ ṽo mĩor p̃cedit copu la mediante: vt ſex ꝛ vigĩti milia Sine copula ṽo maior vt vi gĩti ſex milia Sic q̃3 in oĩbꝫ ſup̃dcis nũeralibꝫ. vñ plato vno ꝛ octogeſimo ãno libꝝ q̇ intitulat̃ panatenaicus ſcripſiſſe d̃r vixiſſe q̇nquẽniũ poſtea Cuius mgr̃ Leontinus gorgias cen tũ ꝛ ſeptẽ ꝯpleuit ãnos. hec Cicero Ex q̇bꝫ ṽbis dat̃ intelligi añ centũ p̃poni nũeꝝ mĩorez. p⁹ centũ ṽo nũeꝝ maiorẽ p⁹ poĩ

Nup̃ ẽ̃t nõ lõgo tp̃e a nũc Interdũ a tũc cũ p̃terito ac ſtati trã ſito. qñq3 p̱ lõgiori tp̃e ponitur

Nutriri pueroꝝ eſt vt creſcãt Iñ Nutrices ꝛ nutricij

Educare eſt ad ſatietatẽ Alere potius eſt cogitatõe ꝛ memori a ꝛ in rebꝫ ꝓbabilibꝫ frequẽtius vt creſcãt: vt facũdiã alere fu turus debet orator

o Bire legatõem eſt munus ꝛ officiũ legatõis exeq̇. eti am eſt mori. vt obijt mortẽ Cicero. Illum diem mu/ nuſq3 ſoles obire. i. exequi

Obnoxius nõ eſt obligatus. vt q̇dem aiũt. ſed eſt ſubiect⁹ ap poſitus vel ſubmiſſus

Obrepe eſt q̃ſi latent̃ ſubĩtrare. vt obrepit nõ ĩtellctã ſenectus

Obſeruare duo ẽ̃t. vnũ eſt aliq̇d ocul' in moduz ſpeculatoris cuſtodire Iñ obſeruatio q̃ſi aĩaduerſio dcã Alio mõ obſeruo nõ q̃ſi more ſpeculãtis ſ3 admirãtis ꝛ venerãtis. ꝛ id in hoĩes tm̃ q̃tiẽs aliquẽ ꝓpter ṽtutẽ ꝛ dignitatẽ ſuſcipim⁹ ꝛ colim⁹ Iñ Obſeruãtia q̃ eſt veneratõ q̃daz ꝛ honoris exhibitio

Ociũ eſt cõe vocabulũ ꝛ ex adiũcto diſcernit̃ Et ẽ duplex bo/ nũ ociũ qd̃ hñt religioſi ꝛ ſcholaſtici q̇ ſe a ſtrepitibꝫ mũdi ab ſtrahũt: vt lrãꝝ ſtudio vl' ſcp̃turaꝝ ꝯtẽplatõi vacare poſſent Aliđ ẽ ociũ malũ q̧ ſõno luxu ꝛ vecordia hoĩes pigros ꝛ ĩuti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

les effemĩat Offendo eſt q̃ſi idem q̃d repio Oő iõ eſt.q2 cũ
pedem ad lapidẽ offendimus.illum repimus.Therenti⁹ offẽ
dimus eam
Offenſa ꝓprie ḱt actiẽ Offenſio vero paſſiue
Officiũ p̃ter ſuam generalem ſignificatõem eſt virtutis actio
Inde Officioſe
Item Officia interdũ ponunť ꝑ exhibentibꝫ obſequia
Officina dom⁹ ẽ vbi aliq̃ opa ſunt.teu.een werckſtede
Olim ⁊ quondã nõ p̃teriti ſolũ ſed q̃nq3 futuri tpis ſunt
Opa ẽ actio cũ diligẽtia ⁊ iũgiť cũ do.vt opam dabo
Opus ṽo eſt finis ⁊ fructus ope.vt autoꝝ opa.
Opetere mortẽ eſt mori ꝓprie illata morte nõ fatali
Oratõem habui Sermonẽ feci ⁊ habui dr̃
Orare in actu eſt Exorare in effcũ.h̃ ẽ orãdo ĩpetrare.
Eſt aũt hic auxeſis rogare.orare.obſecrare
Ordo eſt cuiuſq3 rei in ſuo loco collocatio.Series ṽo eſt ɔti
nuata ꝑgreſſio ſub ordine reꝝ
Ortus dr̃ a loco in quo quis naſcitur.
Oriũdus ṽo a loco in q̃ ex ꝑntibꝫ originẽ quis traxit
Oſculum pij amoris eſt.Baſium laſciuię Suauium a ſua
uitate dictum eſt.

P Acificatus ſum.i.pacẽ feci Pacat⁹ ſum.i.in pace ſum
vł ab armis receſſi.Placat⁹ ſum.i.ab indignatõe ani
mi ad lenitatem redij

Pannoſus eſt q̇ craſſo ⁊ vili pãno optus eſt
Paraclet⁹ e ꝓducta nõ ꝑ breui ꝓnũciandũ eſt Greci enĩ non
paclyton.ſ3 paracleton ſcribũt.Signt ãt paclytus infamẽ aut
q̇ eſt p̃ter famã.Nam para hic p̃ter ḱt clytos ṽo famã ḱt inſig
nem quod inclytus ḱt
Paraclet⁹ ãt deſcẽdit a verbo pacalo quod ⁊ rogo ḱt ⁊ hortor
apud priſcos Apud iuniores etiã grecos repiť ꝑ cõſulor.Ab
hoc verbo paracalo venit paracletor ⁊ paracleus id eſt aduo
catus ſiue conſolator
Parere actiuum eſt et ḱt ꝑtum edere
Parturire vero neutꝝ eſt ⁊ meditatm̃.i.partũ meditari vt qđ
diu animus tuus ꝑturiuit.aliq̃n pariet
Pariter id eſt ſił ⁊ ſiliter poniť ⁊ ꝓ etiã.vt vir bonus pariter

et doctus id eſt etiam doctus
Partes ꝑ patria barbaꝝ eſt. vt vado ⁊ venio de ꝑtib⁹ male venio de patria bene
Partum dr̃ de eo qđ labore eſt acq̃ſitum.
Paſſim nõ eſt vbiq; qđ ⁊ ipm vocabulũ indicat. ſ; ſparſim ⁊ crebro dum de reb⁹ mẽtis loq̃mur
Paſſum a pãdo eſt extẽſum ⁊ patẽs. S; paſſum a patior fit rugoſum vl' ſiccũ. Jñ vua paſſa
Patulũ qđ ſꝑ apertum eſt: vt arbor ⁊ aures Aptũ a patens qđ aperit ⁊ claudit: vt os ⁊ oſtiũ
Peierare a per ⁊ iuro ꝯpoſitũ non h; r. qđ periurus tñ ſeruat verſweren. falſum iurare
Peior a male dr. Deterior a meliore. i. minus bonus
Pectino caput nõ dr̃. ſed pecto caput
Pedagogus dr̃ nõ mgr̃ ſcholę. ſ; is q̇ domi pueros erudit. il loſq; comitãs ſequit Pelliparius barbaꝝ eſt
Pẽdo. i. in ſublimi ſum Pẽdo ẽ ſoluo Jñ penas pẽdo ⁊ pẽſiones pẽdo Impẽdo eſt ſup̃ caput ianuã caſuꝝ pẽdere. vt mors ſꝑ ĩpẽdet Pẽſile qđ ĩ aere ſuſpẽſum ẽ: vt pẽſile tectũ
Per iterdũ fit ꝓpter. vt nõ potui ꝑ occupatões. ⁊c̃. Jtẽ fit ꝑ mediũ. vt ꝑpluo Cõpoſitũ perfectm̃ ẽ. ⁊ in bonã partẽ capit vt ꝑſeuero perficio Et in malã. vt partinax Etiã valde fit. ⁊ tũc poſitiuo aut v̾bo nũq̃; ſuperlatio iũgit: vt perbtũs. perpulcher ⁊ inepte perpulcherrim⁹ peroptim⁹ dr Etiã qñq; q̃; interpoſita. vt perq̃; btũs. perq̃; vellem
Perendie ẽ poſtcras. vt ſpõſa cras veĩet. perẽdie foras mittet Et dr̃ a perẽpta ⁊ die vna. ⁊ dr perẽdie q̃ſi perẽpta vna die nõ q̇dem p̃terita. cũ illa nõ ſit. nec pñti. qr de ipa ſpaciũ vni⁹ diei nõ reſtat. ſ; vna die. i. craſtina perẽpta.
Perẽdin⁹ dies eſt terci⁹ ab hinc dies Jñ Perẽdinare eſt vſq; in diẽ terciũ differre ſeu ꝓlongare
Periculũ p̃ terſuã gñalẽ ſ̾catõem eſt experimentũ Et cũ facio iũgit fit tẽtare. vt fac periculũ Joẽ de me periculũ facio
Perinde petit poſt ſe vel acſi vl' atq; ſi Et totũ aggregatũ fit q̃ſi. vt fac ꝑinde ac tua res eẽt. ſ; adiectio iũctũ valde fit. vt elegantias ſcribo. ſ; perinde difficiles Si acſi l' negatõ nõ ſeq̃t ꝓ ita vl' mltũ accipit vt hęc mihi nõ perĩde grata ſunt Negatõ

ꝟo ꝑcedēte poſtulat q̃ꝫ. vt nulla re ꝑinde moueor q̃ꝫ īiuſticia.
·Percōtari ē ad finē coarguendi īterrogare Sciſſitari eſt inter-
rogare ſecretiora ſciēdi cā Interrogare noſcēdi grā
·Percuſſus corꝑe ꝛ materiali re. vt baculo
·Perculſus aūt aīo ꝛ re īmateriali vt timore
·Peto te ꝛ abs te dicitur.
·Poſco rē debitā ꝛ hōeſtā Repoſco rē meā ꝛ q̃ mihi reddi debꝫ
·Poſtulo eſt qͦddāmō req̃ro ꝛ tanq̃ꝫ rē iuſtā ꝛ debitā peto
Expoſtulo eſt cū q̃rela apud amicos requirere. ꝛ q̃ſi amicitię
officiū in alio deſiderare
·Pignꝰ ꝛ hypotheca in h̄ dr̄ūt. q̄ alterꝝ latinū. alterꝝ grecū eſt
·Pignerare Jn̄ ꝛ oppignerare qͦd eſt aliquid ꝓ arra dare.
·Repignerare eſt pignus ſoluto debito recipe
·Pignora capiūtur ꝓ ꝑſonis ꝯiūctiſſimis ſanguīe ꝑ abuſio-
nē q̃ſi qͦddā vinculū amicicię īter eas
·Philocaptus barbarꝝ eſt philos eīm nō ſ̄t amorē. ſꝫ amatorē
cū quo captus mīme iungitur
·Piliū ꝛ nō pilius dr̄. neutꝝ eſt nō maſculinū
·Pitiſſare eſt ꝑce vinū deguſtare. q̃ſi tentādi grā
·Poetria ꝓ illa ſcīa barbarꝝ eſt. latie ꝟo poetica. Sꝫ mulier ſci-
ens poeticā. poetria dr̄ Et poetica ł poeſis nō dr̄. vt aiūt idoc-
ti a poio qͦd eſt fingo ſꝫ ab antiquiſſimo grecorꝝ ꝟbo qͦd orna-
te loqui ſ̄cat
·Polliceor ſpōte. Promitto ꝟo rogatus
·Pontificiū ius adiectīe nō pōtificiū ius ſubſtantīe dr̄ gradū
pōtificatus adeptus eſt nō pōtificij
·Popina eſt vbi caro cocta ꝛ obſonia publice vendūtur
·Porro ſ̄t certe ꝛ poſtea ꝛ lōge ꝛ vltra: ꝓut ſnīa exigit Et poīt
in ꝑ̇ncipio. iterduꝫ in medio
·Poſt in orōe vbi q̃ꝫ eſt iterdū ſubintelligit̄ ſic. ītra ſecundū di-
em q̃ꝫ veīt orōem habuit. h̄ eſt poſt q̃ꝫ veīt
·Potiſſime nō dicitur. ſed potiſſimū
·Puer ꝑ̄ter ſuā gnālem ſ̄catōem ſ̄t ſeruū. ſ̄t etiā centenarium.
·Pudet ꝟecūdię Piget pnīę eſt
·Pullus a um. i. niger. vt pulla veſtis
·Punctus ſubſtantīm barbarꝝ eſt. Sed punctū neutraliter et
punctus adiectīe. latina ſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

·Pupillus eſt q̇ prē caret ſꝫ ſolū in puerilitate Orphan⁹ eſt ſi-
ne prē ⁊ matre Orbus eſt q̇cunqꝫ aliq̄ chara reputat⁹ ē vt pa-
rens amiſſis liberis orbus eſt
·Putare eſt credere ⁊ purgare Jn̄ Putamia q̄ ab arborib⁹ ex-
cidunt Jn̄ Cōputare reputare reputatio. hō male reputatōis
nō dr̄. ſꝫ eriſtimatōis vel opīonis
·Plura pn̄t eſſe duo ⁊ ꝯꝑatm̄ eſt. Cōplura niſi plura a duob⁹
eſſe non poſſunt
·Pluries nō dr̄ ſꝫ frequēter vel ſępe. Cōplurimū ſupłatm̄ ad-
uerbiū ꝑ plerūqꝫ aliqn̄ legitur
·Prę ẜt an̄. vt p̄matura mors ẜt ad. vt illū prę me ꝯtemno. i. ad
mei ꝯꝑatōem Capitur ꝑ ob. vt prę dolore aſſideo. ꝑ valde et
tūc cū his dcōib⁹ adiūgit̄. vt p̄diues. ⁊ nō ꝑdiues. p̄celſus p̄-
cox. precult⁹. nō ꝑcult⁹. p̄clar⁹. p̄dulcis. p̄dur⁹. p̄fulgēs p̄lon-
gus p̄latus. p̄potens. p̄maturus
·Prę vehemētius q̄ꝫ per auget
·Pręuaricor eſt a rcō diſcedere Jn̄ Pręuaricator trāſgreſſor eſt
q̄ſi tergū v̄tere v̄itatē diſſimulare. ⁊ q̄ſi ſubterfugere
·Precor cū dtō ⁊ accō poſitū ẜt optare. vt bonā mihi fortunā
p̄cor. Imp̄cor in malā frequētius capitur ẜcatōnem. vt mor-
bos mihi non impręcor
·Pręcepta ⁊ p̄ceptōes ꝑ diſciplina ⁊ regula ponūtur
·Pręcox eſt q̄ſi an̄ legitimū tempus excoctum
·Prematuꝝ dr̄ q̄ſi nō matuꝝ. vt frumēta poma. ꝑ trāſlationē
cetera. vt ętas p̄matura
·Pręparare eſt q̇ vtilia fore credunt̄ ante ꝑare. ſꝫ Apparare ad di-
gnitatē pertinet vt pompam
·Prępoſterus ⁊ p̄poſtere q̇ p̄us agēda poſteri⁹ agit ⁊ ecōtrario
·Pręruptus eſt in altū eleuatus
·Pręſentialiter nō dicitur ſed palam
·Pręſens trib⁹ tꝑib⁹ iūgit̄. vt pn̄s ſum. fuiero. ⁊ ẜt ſubituꝫ ⁊ in
alteꝝ tps mīme dilatū. vt pn̄tē mortē horreo Jn̄ Pręſētiſſimū
ſcꝫ q̇d maxie ſubitū eſt. vt venenū
·Pręſidiū ē cā tuitōis poitū Subſidiū loco auxilij ſi peruenit.
Auxiliū ab exteris dat̄ Jn̄ dn̄r Auxiliatores adiutores extra-
·Pręſto ẜt pn̄tē ⁊ n̄ ꝑatū ſiue ꝓmptū. vt iperiti expo- (nei.
nūt Et iūgit̄ cū ſolo v̄bo ſum ſimplici. i. oratorie vt p̄ſto ſum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Sed cũ ſum ꝯpoſito poetice. vt preſto ad ſum

Preſtolari ẽ an̄ ſtare vbi quẽ venturũ excipe volumus

Preter ꝑ vltra poitur. vt erãt pter mille Etiã exceptõem ẽ. vt nullus pter me ſcribit Etiã ꝑ ſine poitur tũc iũgit ablto. vt pter cõdemnatis. id eſt ſine

Preteritus papa ⁊ eſtas pterita ⁊ ſilia nõ dñr. ſꝫ bñ ſupior.

Priuate nõ dr. ſed ꝑuatim ⁊ ꝑuato

Priuati dñr qui nullũ publicũ exercent officiũ

Publij vo ſeu publici q publicũ exercent officiũ

Pridẽ eſt nõ lõgo tpe ꝑus a nũc. ⁊ interdũ a tũc. ⁊ ẽ id qđ nuper Et poitur qñqꝫ cũ qꝫ. vt qꝫ pridẽ veiſti Et ita ꝑdem laboraui Itẽ ꝑdem ꝑ nuper ſic male poitur. ꝑdem me rogauit qr nuper dõm eſt Vñ Lau. Nup ex cecilia radij. cũ pterito iũgit. Sed iam ꝑdẽ ex cecilia abſum. vl iam ꝑdẽ ex cecilia redij cũ vtroqꝫ tpe. i. ſupioribꝫ diebꝫ vl mẽſibꝫ ex cecilia redij. Etiã dies multi Dies aut mẽſes ſunt ex quo abſum ex cecilia. De iſtis patet ſupra in dudum

Pridie eſt q̃ſi ꝑori die h eſt q̃ſi heri. nõ tñ pñtis diei ſꝫ cuiuſdã alterius. aut pteriti. aut futuri: vt vxorẽ ꝑdie ductã. poſtridie repudiauit Et iũgit gtõ. vt ꝑdie illius diei. ⁊ n̄ bñ dr ꝑdie huius diei. qr hẽmus heri Etiã iũgit accõ. vt ꝑdie kalẽdas Io nonas. id ẽ die ꝑcedente quo ille fuerũt vl erũt

Pridianus ex ꝑdie fit. vt ꝑdiana obſoia ꝑ q heſternus abutimur

Poſtridie q̃ſi poſtero die dr. i. q̃ſi cras. nõ pñtis diei ſꝫ cuiuſdã alterius. aut pteriti aut futuri Et iũgit cũ qꝫ. vt poſtridie qꝫ fecerim Etiã ſine qꝫ poitur. vt veit poſtridie ad me. i. veit die ſequẽti illũ diẽ quo hec acta ſunt

Poſtridianus nõ eſt in vſu. ſꝫ ꝑ eo abutimur craſtinus

Primus iterdũ eſt optimus iterdũ ſuplatiuus a ꝑdem. qñqꝫ eſt nomẽ nũerale. ⁊ tũc de duobꝫ bñ dr ꝑmus

Priſca dñr q ſupioribꝫ ſeculis Priſtina q ſupioribꝫ ãnis. menſibuſqꝫ nrãqꝫ memoria fuerunt

Proin ⁊ ꝑinde idẽ eſt qđ idõ vl potius. ideoqꝫ. Sp enĩ a ſupiori ſnĩa dependet. ponitur etiam ꝑ quaſi vt narratio eſt rerũ geſtarũ expoſitio.

Pro ẽ ſcđm vel quantũ. vt ꝑ ſe q̃ſqꝫ ꝑ virili. ꝑ viribꝫ. pro mea cõſuetudine. i. ſcđm vires

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

•Prouocare ē appellare ꝓuoco ꝛ laceſſo eſt ad pugnā ꝛ cōcer-
tatōem excito atq3 tēto. Et capiunt in bonā ꝛ malā ꝑtem.
•Pro vno die liberū mihi cōmoda male d̄r. bene vero ad vnū
diem dies em̄ libro non eget
•Probrū ẽt rē turpē ꝑ īfamia vl' crimīe capit. Jn̄ exprobrare ē
cū enūeratōe bn̄ficiorū aliquē īmemorē bn̄ficij accepti vicio ī
gratitudīs īculpare. vl' etiā q̄lemcūq3 culpā īpropare. Jn̄ ob-
probriū eſt cōuiciū ṽbo potius q̄3 facto
•Procinctus q̄ſi ꝓcinctus h̄ ē expeditus Jn̄ in ꝓcinctu
•Pro futuro anno male d̄r ſed in futurū ſiue in ſequentē annū
dicendum eſt
•Prohibeo a veto ꝛ īhibeo d̄r q2 ꝓhibeo añ rem īceptā. Veto
ne q̄d īcipias vl' facias Jnhibeo iā re īcepta ꝛ ne q̄d ꝑagas
•Pro magna vl' maiori ꝑte nō d̄r ſed ex magna
•Promontoriū eſt ꝓcul eminēs in mari locus
•Propediem ẽt q̄ꝛ ꝓpe ē dies q̄n̄ hoc fiet
•Propius aduerbiū d'tō iungit: vt ꝓpius ſtabulis. Et accō vt
ꝓpius vrbē. Et Proxime cū accō iūgit: vt ꝓxime hoſtes
•Propter ſubauditur poſt ṽba abſoluta cū accō ꝯſtructa: vt īdi-
gnor doleo vl' grauor illud id eſt ꝓpter illud
•Proſequor ẽt actōem affectū alteri⁹ declarantē ꝛ ſꝑ cū ablt̄io
ponit: vt ꝓſequor te charitate vl' odio ꝛ capit in bonā ꝛ ī ma-
lam ꝑtem ꝓ inſequor
Quādo ꝛ q̄nquidē ẽt q̄m ſic Q̄n̄ ſiue quādoq̄dem ora-
q tor eſt vir bonus Js citra ṽtutē intelligo nō poteſt
Quālibet quātūlibet idē ẽnt q̄d q̄ntumcūq3 vt ꝓdit ſe
quālibet cuſtodiat ſimulatio ꝛ glīa quātumlibet occulat
Q̄3 cōiunctio duo ẽt quātum ꝛ valde ſiue vehementer. Pro
quātum poſitiuo iūgit vt ſcio q̄3 verū ſit. Etiā ſuꝑlatiuo his
verbis mediantib9 poſſum queo valeo licet ꝛ ſilibus vt redi-
mo q̄3 queo minimo. Et ponit ṽbum inter q̄3 ꝛ ſuperlatm̄ fre-
quentius vt q̄3 poſſum maxime
Quā cū ꝯꝑatiuo male iūgit etiā ṽbo poſſum interueniēte: vt
dixi quā breuius potui quātus ta tū loco quā ꝓ quātū cū ſu-
perlatiuo poitur dcīs verbis īteruenientib9: vt ego ſtudeo ad-
hibita quāta maxime poſſum cura. Et ſequēte ita hoc mō: vt
quā breuiſſime dici poterat ita dictum eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

¶ꝙ̃ ſine ꝟbo poſſum nō cōparatiuo iūgit̃ ſed con̄ Male enī dr̄
ꝙ̃ plures libros legi. ſed bene cōplures
¶ꝙ̃ ⁊ tāqꝫ ꝓ q̄ntū ⁊ tm̄ capiunt̃ raro cū cōparatiuo frequenti⁹
cū ſuplatio iungunt̃: vt tā magis amarus ꝙ̃ min⁹ eſt malus
Et tā doctiſſimus ꝙ̃ ſtudioſiſſim⁹ es. Itē ꝙ̃ q̇ſqꝫ ē optimus
Ita honeſtiſſim⁹ viuere dꝫ. q̄ idē valet ac ſi diceret̃ vt q̇ſqꝫ ita.
Quā ꝓ valde ſuplatiuo iūgit̃: vt ꝙ̃ doctiſſim⁹. poſitiuo iūgit̃
interueiētibꝫ dcōibꝫ iſtis que ꝑ ꝙ̃ ſignificant ſcꝫ ſane ad mo-
dū valde. oppido nimiū vt ſane ꝙ̃ vtile voce ad modū ꝙ̃ ſua-
ui oppido ꝙ̃ libens nimis ꝙ̃ ineptū
In q̇bus ꝑ ꝙ̃ frequētius dr̄ Ita duo ꝙ̃ ⁊ ad ſepe ꝓ ad ponun
tur ſic. Iuuenis nimis ē ad dandū ſibi tale negociuꝫ barbare
dicit̃ qđ ſic latine dr̄. Iuuenis nimis ē ꝙ̃ vt ſibi tale negociuꝫ
detur. vel Iunior ꝙ̃ cui detur tale negocium
Quāti ⁊ tāti ⁊ eoꝝ ꝯpoſita quātiuis. quātilibet. quāticūqꝫ. tā
tidē. pluris mīoris. cari⁹ vili⁹. in gtō ſine ſubſtantio ponūtur.
Cetera vero noīa in abltō. qñ verb ꝑciū ſ̄cantibus iungūtur
et ſil̄ibus: vt addico emo ęſtimo Intereſt ⁊ refert valeo. veneo
venūdo vēdo. cōdemno. ꝯduco. ꝯſtat taxo. diſtraho. doceo. fa
cio. fęneror. liceor. loco mereor. metior paciſcor. vt quanti non
quāto emptū eſt. nō pluris ſiue carius. ſꝫ mīoris aut vilius vē
do. nō tamē carioris vilioris dđm eſt
Quātulus a um: vt q̄ntula nrā vita eſt. nō ꝓprie expoītur id ē
parua Nā iterrogatiē dr̄. ſed expoītur q̄ntulū magna
Quaſi ꝟo ꝑ ſtomachū ironiā ac deriſionē poitur: vt ſcꝫ ac vi-
delicet. de q̇bus īfra. vt ſic alios carpis q̄ſi tu mīme carpēdus
eſſes. Therētius. Quaſi tu huius indigeas patris
Quatenus ſ̄t qñ: vt q̄tenus denegat̃ nobis diu viuere reliq̄-
mus aliq̇d qđ nos bene vixiſſe teſtetur
Eatenus ⁊ q̄tenus ꝓ intantū inquātū ponūtur ⁊ exponūtur:
vt eatenus te amabo q̄tenus te bñ agentē videbo
Aliquatenus eſt aliquātum vel aliqua ex parte
Quattuordecim⁹. q̇ndecim⁹. q̄ttuorcentū. barbaꝝ eſt. latinū
vero quartuſdecimus. q̇ntuſdecimus. quadringeni
Que hora ē. barbaꝝ ē. latinū quota hora ē. Itē qꝫ ꝯiūctio cū ſi
cōiunctōe nō iūgit̃. bene autēꝫ cum ſic. vt ſicqꝫ ⁊ cum ita: vt
itaqꝫ. pro nam interdum ponitur ſic. non ſolum nobis nati

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

ſumus.oꝛtuſq; noſtri partē ſibi patria vendicat

Queſtus a q̄roꝛ. Jn̄ Conq̄roꝛ ⁊ ƒt q̄relam ⁊ hꝫ in datiuo ⁊ in
abltō ubus Cū aūt venit a quero.i.lucrū. Jn̄ cōquiro.cuꝫ ba
bet in dictis caſibus ibus

Quia ⁊ ꝗ cōpetūt cauſe efficiēti Quo ⁊ vt cōpetūt cāe finali:
vt nō caſtigo te ꝗ odio te hēam ſꝫ q̄ te melioꝛē efficiā ꝗ ꝑ qꝛ et
quo ꝑ vt exponūtur Et ſepiſſime ꝗ ꝑ qꝛ. ⁊ eꝯ̄rio qꝛ ꝑ ꝗ poniṫ

Quidē trifariā.i.trib⁹ mōis vtimur.diſcretiē exceptiue. ⁊ cō//
pletiue. Diſcretiue ad ſn̄ias diſtinguēdas qn̄ poniṫ tūc in ṗo
ri clauſula q̇dem locaṫ. ⁊ in ſcd̄a altera harū ṽo vl' aūt: vt vn⁹
quidē ſic dicebat. alter ṽo ſic Qn̄ vero q̇dem poniṫ exceptiue
affirmaṫ. tūc q̇dem in ṗoꝛi clauſula. Jn poſterioꝛi ṽo exceptia
dcō loceṫ vt ſunt ſed tn̄. at attamē. verū verūtamē. ceterum vt
grāmatic⁹ q̇dem es. ſed nō elegās tn̄ Jlle ⁊ q̇dem nūq̄ꝫ ꝯiūgū
tur niſi huiōi ſeq̄tur exceptio ſic. Optimi q̇dem illi viri. ſꝫ nō
ſatis eruditi. ⁊ ꝑ ij deis tūc poniṫ illi Expletiue poniṫ: vt vul
gari ſermone q̇dem in ſcd̄a clauſula poſito. ⁊ nulla p̄dcāꝝ di//
ctionū ſequēte. vt nemo eſt cōſummatus latinus. aut rar⁹. qd̄
quidem magis reoꝛ

Quin ꝑ imo vl' potius capiṫ: vt q̇n tu hoc audi Virgi. Quin
aſpa iuno cōſiliū in melius refert. ⁊ capiṫ etiā ꝑ quo minus vt
nulla eſt medicina q̇n moꝛiaris Etiā increpatiua vt q̇n bar//
bariſare omitte. Jnterrogatiue ꝑ cur capiṫ: vt q̇n iſtā maledi
centiā cōpeſcis. Cōponiṫ vt q̇n etiā qd̄ ƒt inſup

Quindena duodena. quarētena ⁊ ſiſia ſunt plane barbara

Quippe ƒt certe. ⁊ frequētiſſime cū q̇ vel cū iungitur

Quis cōpoſitū cū li qꝫ nā. piam. putas. ſeruat s: vt q̇ſq̄ꝫ q̇ſnā.
Cū vero aliįs s remouet: vt cū vis. quiuis. cū. cūq̄ꝫ vt q̇cūq̄ꝫ
cum dam. libet. quidam. quilibet.

Quod ⁊ q̇d ſic dr̄ūt. qd̄ adiectm̄ ⁊ q̇d ſubſtantm̄ eſt. Sic q̇q̄ꝫ
eoꝛū cōpoſita Jtaqꝫ li qd̄ iūgiṫ ſubſtātiuo ſub ꝯueniētia triū
vt qd̄ p̄ceptū Sed q̇d iūgitur gtō: vt quid p̄cepti quid boni
poꝛtas. Jdeo male dr̄ q̇d mirum. quid bonū. ſed qd̄ mirū qd̄
bonum eſt dicendum

Qui ablatiuus duobus modis poniṫ. vno mō interrogatiue
pꝛo quomō: vt qui ſcis id eſt quō ſcis. Alio mō poſtpoſita cū
vt quo cum ambulas id eſt cum quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Quicq̄d ſic ſi ꝑt noīaliter bn̄ dr̄. quicq̄d ſit ſciam
Sin ſi aduerbial'r poītur male dr̄. ꝫ vtcūqꝫ dd̄m erit
Itē dicimus vtcūqꝫ ſit tolerabo
Quid pro īquo ſic poītur. quid offendi
Quoad ꝓ qn̄ ⁊ quouſqꝫ: vt expectabo quoad redieris
Quoq̄ꝫ ⁊ aliquo ꝑcant ad aliquā ꝑtem vel locū
Quo admiratiue atqꝫ interrogatiue ponit̄ vt q̄ mihi fortunā
ſi nō ꝯcedit̄ vti Quo ꝓ min⁹. quo ꝓ ut. ⁊ min⁹ ꝓ non exponit̄:
vt quo ſetius expoītur vt nō ſetius
Quis que qd̄ ꝓ tātus. ta. tū. ⁊ quātus a um: elegāter ponitur
vt Jeſus q̄ pietas ſua ē. i. quāta vl' tāta Js ea id ⁊ tātus a um.
ſicut q̇s ponūtur. vt ea ſiue tāta ſua pietas eſt. Itē ea pietate ē
id eſt tāta. plus em̄ ꝑt q̄ ſi diceret̄ ꝓ ſua pietate
Quidā quiſquā quiſpiam aliquis dr̄n̄t. ꝙ quidā certū ꝑt. cete
ra vero īcertū hoīem vl' īcertam rem
Quilibet ⁊ quiſqꝫ ſic dr̄n̄t. quilibet ꝑticulare diſtributm̄ eſt. i.
quiſquis ⁊ vnū quēuis ꝑt Quiſqꝫ ꝟo eſt vl'e collectiuū Itaqꝫ
quilibet hō currit. ſi de oīb⁊ ītelligat̄. barbare dr̄ Latine ꝟo ſi
de vnoq̄qꝫ ꝑticulariter. Collectie āt de oīb⁊ ſi ītelligim⁹. quiſ-
qꝫ dd̄m eſt: vt do tibi quēlibet libroꝝ meoꝝ ſi vnū tātū. ꝫ quē
elegeris Itē do tibi quēqꝫ librorū meoꝝ de oīb⁊ ſimul ītelligo
Quilibet em̄ ſi vl'e diſtributm̄ eēt. nō iūgeret̄ cū vnus: vt qui
libet vnus. qd̄libet vnū. qd̄ tn̄ latiniſſime dr̄.
Qd̄qꝫ licet adiectm̄ ſit īperite poītur aliqn̄ ſine ſubſtantīo: vt
vnūquodqꝫ cum vnūquidqꝫ ſit dicendum
Quodqꝫ ꝑt vnūquodqꝫ vt nō quodqꝫ p̄ceptoꝝ elegantiū ꝓſe
qui hoc opuſculo inſtitui
Quiſqꝫ ſuꝑlatiuo iūgitur ⁊ poſtpoītur vt optimus q̇ſqꝫ. Et
cum poſitiuo: vt quiſqꝫ pius: vt patuit ſupra in elegantijs o
rationum.
Quot ⁊ tot ad nūerū referūtur. ꝫ tāt⁹ ⁊ quātus ad q̄ꝫtitatem.
Quotannis ſiue mēſib⁊. i. ſingul' annis ſiue mēſib⁊
Quotēnis ⁊ totennis. quoteni toteni nō legunt̄
Qd̄ ꝯiūctio vitāda ē. nā orō ſuppoſiti ⁊ appoſiti ꝙ p̄cedēte dꝫ
mutari in infinitm̄: vt gaudeo ꝙ ſtudeas. i. gaudeo te ſtudere
ꝙ aūt. ⁊ ꝙ vero. ad diſtinctōem ſn̄iaꝝ frequēter ponunt̄: vt ꝙ
aūt ſcribas vel qd̄ vero petas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

E in ɔpōne iteratōem ſꝫ vt redeo reuertor. Sꝫ multa
r cōpoſita ꝑ ſimplicibꝫ accipiunt᷑: vt recido repugno re
uinco.i.cado pugno vinco. Itē ſepe hñt ɔ̄riā ſꝫcationez
ſimpliciū: vt retego id eſt qđ tectū eſt denudo
Recludo.i.qđ clauſum ē apio. Reuelo.i.velatū tollo
Recipio me in domū.i.reduco.receptus reductōem ſꝫ
Reus a re quā debet ē dict᷒.vł q̇ arguit᷑ debere
Recaluaſter q̇ frōte caluus ē.nō toto capite.
Recidiuū eſt renaſcēs: vt pctā renaſcētia recidiua ſunt
Recolo ē q̄ſi meditor ⁊ ī mēte tracto ꝑ recordor nūq̄ꝫ repit᷑.
Refero.i.reporto.ſꝫ cū accō: vt ad magiſtꝝ librū refero
Etiā ē narrare: ſꝫ eſt cū dtō vt hęc tibi refero Itē eſt renūciare
mādata ab altero data.ſꝫ cū accō ad mediāte: vt ad te h̄ refero
Etiā eſt incōſultatōem fero: vt hęc ad ſapiētes refero.
Regiū ⁊ regale dr̄ūt q̄r regium dr̄ qđ eſt vel fuit regis. Sꝫ re-
gale dicitur rege dignum
Reliquū ꝑ reſtat poitur. vt abſolutis oībꝫ reliquū ē ɔcludere
Res varię poitur: vt res domeſtica. res faīliaris. res vxoria. r̄s
militaris ⁊ ſic in ſilibꝫ. Res etiā vtilitatē ſꝫ vt hoc in rem tuaz
feci Ab re.i.ꝑter vtilitatē ipudicā rem hoc vocabulo circui-
mus: vt iſte cupit habere rem cū illa.
Reciſco ꝓprie eſt rē quā neſciebas poſtq̄ꝫ geſta ē ſcire ⁊ rē occul-
tā ⁊ inopiatā inſepatāq̄ꝫ cognoſcere
Retractare ſꝫ iꝓbare Etiā eſt iterū tractare ſed raro
Ridiculoſus ⁊ ridiculoſe nō dr̄r.ſꝫ ridicul᷒ ⁊ ridicule
Rubrica ſꝫ rubꝝ colorē Iſñ Rubricata.i.rubro colore tincta.
Et rariſſime ꝑ eodē ponit᷑ qđ latine titulus dr̄
Rumor ⁊ fama ſꝫnt quedā ſermonē in pplō ſine certo auctore
de re aliq̄ recēti ſiue bona ſiue mala
Itē rumor cū ꝑmo ſpargit᷑ Et fama etiā dr̄ cū ſermo rei diu in-
ualuit. Itē famā egregie deſcribit q̄rto eneidos Virgili᷒ di-
cens. Fama malū quo nō aliud velocius vllum Mobilita-
te viget
Al in ſingulari ⁊ maſculīo ſꝫ vrbanitatē aut ſapiam
s Theren. Qui ſalē hrēt q̇ in teē. In pl̄ali ſꝫ iocos.ibi.
verbaq̄ꝫ cū ſalibꝫ aſꝑiora dedit. Sꝫ ꝑ gulę irritamen-
to maſculini ⁊ neutri gn̄is repit᷑ plurali carēs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Saluber ſiue vſitatiꝰ. Salubris ē fere ſalutifer vł ſalutaris
Sane ꝑt certe ⁊ iūgiꝛ poſitiuo. interdū ſuplatiuo
vt Sane difficilimū Cū ita ⁊ vero iūgiꝛ: vt ſane vero
Sanies viuoꝝ fluens putredo Tabes mortuorū q̄ ſtat
Satagere eſt eorū qui p̄ ſe ferūt ſuā ſollicitudinem in ꝑiculo
aut in aliqua anxietate.
Scaber aliđ ē q̄ꝫ aſꝑ loricā em̄ aſꝑam vocamꝰ. ſꝫ vngues et
dentes ſordidi etiā ſi nō tactu aſperi ſcabri dicunꝛ
Scaphiū eſt vas ad aquā leuandā. vel ad mingendū aptū
Scilicet ⁊ videlicet ꝑnt certe. Ponunꝛ ꝓprie ꝑ amaritudīem
quandā cū deriſu ꝑmixtā Aliqñ expletiue
Scitilla đꝛ cū ardꝫ Fauilla āt extīcta ē Scribo tibi ⁊ ad te đꝛ
Scorpio venenoſum ē aīal Scorpius ſignū eſt cęleſte
Schola a ꝟbo gręco ſcholaſo venit qđ ē vaco. qꝛ vt đt Feſtꝰ
pōpeiꝰ Cęteriſq̄ꝫ rebꝫ omiſſis pueri vacari dn̄t lībalibꝫ ſtudijs
Scholaris ꝑ diſcipulo barbaꝝ ē. latinū ꝟo ſcholaſticus. ſed
ſcholaris eſt res ad ſcholam ꝑtinens
Scurra eſt qui riſum ab audiētibꝫ non ſalua dignitate ꝑſonę
captat. Paraſitꝰ āt a para ⁊ iuxta ⁊ ſitꝰ gręce. i. cibꝫ latīe. ē qui
grā vētris replēdi oīa ad volūtatē aſſentādo loquiꝛ
Secus te ſedeo nō đꝛ. ſed ſcđm te
Scđm ꝑt iuxta: vt ſcđm naſum ē oculꝰ Etiā ē ꝓ: vt ſcđm me
iudica Et ē poſt: vt ſcđm deū hoīes hoībꝫ vtiles eſſe debēt
Item ſignificat auctoritatem: vt ſcđm euangelium
Sed ad alterius rei mentionē trāſitū facere denotat
Sementis eſt ſatio ſiue ſemīatio ſiue ſemen
Meſſis đꝛ tum ip̄a meſſio. tum ſeges iam matura
Seges eſt nōdū demeſſa fruges eorū ſeminū ex quibꝫ panis
cōficiꝛ. Fruges quicquid ex fructu terrę in alimoniā ꝟtimus
Senecta Senectus Seniū ꝑnt ętatē ſenilem Iuuenta āt iu
uenilꝭ eſt ętas ⁊ etiā frequētia iuuenū. Alijs placet ꝙ ſenecta ę
tas illa ⁊ ſenectus congregatio ſenū
Senes dn̄r q̄ꝫtū ad ꝓ̄ma eorū vitā ſenilē eo ꝙ aduſq̄ꝫ ſenilem
ętatē vixerint. Veteres q̄ꝫtū ad publicū tp̄s ꝙ alia ętate vixe
rūt. etiā ſi ad ſeniū nō ꝑuenerit. vn̄ quidē Iuiores fuerūt ſenio
res veteribꝫ Antiqui magis veteres q̄ꝫ ſenes dicuntur.
Senſim idem eſt quod paulatim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Sẽtentiaȝ dicit ꝯſiliarius. ſed ſententiã fert iudex

Sepultus ẽ quoq̃ mõ ꝯditus vł abſcõditus Humatus vero dicitur humo contectus

Serius a um. nõ eſt iocoſus. ſed verus ⁊ grauis. Jñ Serio aduerbiũ Sed ſerioſus ⁊ ſerioſe nõ dicũtur

Sero latinũ eſt De ſero vero barbaꝝ

Seruio neceſſitatis eſt Jnſeruio voluptatis

Seruitus ꝯditõis eſt cui opponitur libertas Seruitiũ ãt ipa ſeruitus eſt. aut ſeruiẽtis actio

Si ꝑ qꝛ indicatiõ iũgitur Si ꝯditionał aliȷs mõis. vt ſi de⁹ eſt animus. ſi ſeruaueris p̃cepta. vt placet q̇buſdã nunq̃ȝ ſi ꝑ nõ expoĩtur Etiã optãtis aduerbiũ eſt p̃cedente o: vt o ſi cęlũ rumperes ⁊ deſcenderes

Si ⁊ ſicqȝ in ſitu dr̃ñt Sic poĩtur ĩ ṗma parte clauſulę. vt eã nulla alia dictio añcedat Sȝ ſicqȝ ⁊ ṗma parte ⁊ ſcd̃a aliq̃ dictõe p̃cedente. vt ſic fcm̃ eſt. fcm̃qȝ ſic eſt.

Silua ẽ nomẽ gñale ad nem⁹. ⁊ lucũ Salt⁹ ẽ inuia ſilua nec trãſeuntibꝫ ꝑuia Luc⁹ religioſus locus manu ꝯſitus

Siſł latinũ eſt. inſimul barbaꝝ eſt. ſimul ꝑ ⁊ gemiatur. vt hoc opuſculũ edidi ſimul vt fructũ ſtudioſis parerẽ. ſiſł vt meritũ apud deũ obtinerẽ Et nõ gemiatur cũ ⁊ ſimplo vel gemiato. ⁊ tunc pariter ƙt

Simulare eſt fingere ſe eſſe quod nõ ẽ Diſſiłare fingere ſe non eſſe q̇d eſt Jnſimulare eſt crimẽ ingerere vł incuſare Jñ inſiła tio eſt falſi criminis incuſatio

Simultas eſt odiũ latẽs dr̃ a ꝯtrario qꝛ mĩme ſunt ſiſł vel a ſimilitudĩe. ſimulata adĩuicem loquũtur

Simulat vel inſimulatqȝ. ƙt poſtq̃ȝ

Sin ⁊ ſi ſolo ſitu ſic dr̃ñt Qñ em̃ li ſi repetẽduȝ eſt. vbi duoꝝ fere oppoſitio eſt. tũc ſi in ṗoꝛi clauſula poſita. ſin in ſcd̃a poſtulat. vt ſi me ſerio amas Juua. ſin min⁹ omitte. Rariſſime ãt ſin poĩtur nõ p̃cedente ſi. iũgitur ãt cũ aliter alias ꝟo. min⁹ ꝑ non Jmperiti ãt Sin aũt ꝑ ſi nõ exponũt q̃ſi in ſi. aut in auteȝ includeretur negatio quod eſt falſum Etiam quidam ſi pꝛo ſȝ ſi exponunt imperite

Synecdoche figura oꝛatoꝛes rariſſime vtunƙ. poetę ꝟo ſepiſſime ꝑaccũȝ. hyſtoꝛici ꝑ abltiȝ. vt oꝛatoꝛie dr̃. caput mihi dolȝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

poetice caput doleo. hyſtorice aūt capite doleo pedibꝰ ñ egrotꝰ
Suffragia ſunt in electōibꝰ voces. que ꝗdem ſuffragia ꝓ au-
xilio ſepe ponūtur. Inde dicitur
Suffragor ꝓ auxiliū fero. Refragor ꝓ repugno
Sugillo eſt ſuffoco detraho carpo accuſo
Sumo interdum eſt nimiuꝫ ⁊ arrogāter ſibi attribuere vt id
mihi neqꝫ ſumo neqꝫ arrogo
Sumo ſuppliciū vl' penā id ē nō in me ſed a me infligitur
Suparꝫ lineū eſt a ſupra dcm̄. ⁊ nūc ꝓ camiſia nūc ꝓ velo po-
nitur. nec tamē ſuparus legitur
Supecias accm̄. ⁊ qñqꝫ ntm̄ pl'alem hꝫ. ꝑt auxiliū cū oībus
verbis ꝑſertim cū eo ⁊ fero iūgitur
Sup ſp reqrit accm̄ ꝓ ea ꝑ catōe qua dr̄ fecit cōmentariuꝫ ſu-
per logicā ⁊ nō ſup logica
Sup ſupra ſubter ſic drñt. Supra denotat diſtantiā rei ad rē
vt celū ſupra nos eſt. Sup vero notat loci ⁊ locati ꝯtiguitatē
vt ſup ſcabellū ſedeo. Supra tn̄ interdū etiā ꝯtiguitatem ꝑt:
vt ſupra terrā ambulo. Subter denotat ꝯtiguitatē locati cuꝫ
locato: vt ſubter aquā nato. Supra etiā vltra ꝑt: vt ſup me-
diam noctē vl' nocte ſup media ſtudui. Itē ꝑt in vt ſup cenā. i.
in cena. Sup oēs id eſt ante oms alios hec quādoqꝫ cōparati-
uum et ſuperlatiuū patiuntur
Supioribꝰ diebꝰ ſcripſi. paucis annis me latinū feci. Et i fu-
turo. paucis ānis erā ſcripturꝰ. Triduo aut ad ſummuꝫ q̄ tri-
duo me tibi ſatiſfacturū ꝓmitto. Nō eſt ſic exponenduꝫ. Per
ſupiores dies ſcripſi. ꝑ paucos. ꝑ triduū. ⁊ per q̄triduum
Sed intra ſupiores dies paucos ānos triduū ⁊ quatriduuꝫ.
Suppliciū pena dr̄: īterdū ꝓ ſupplicatōe poitur. Saluſtiꝰ.
Nō votis neqꝫ ſupplicijs muliebribꝰ deorꝫ auxilia parantur
ſed vigilādo agēdo bñ ꝯſulendo ꝓſpera oīa cedunt
Aberna eſt oīs officina vbi ꝗd publico vſui efficitur
t aut venditꝰ Et nō ſolū officina vinaria dr̄ taberna
Tacet q̄ loqui deſinit Silet q̄ nondū loq̄ icepit
Reticeo dolores Obticeo quorū pudet
Tacitꝰ q̄ tacet actiue. raro paſſiue. Taciturnꝰ q̄ facile tacet
Tal' ⁊ qual' q̄uis ſibi rñdeant. alterꝫ tn̄ creberrie ponitur raro
vtrunqꝫ: vt talem dico bonū virū. ſubaudi qualē itelligo. In

pꝛimis colendus eſt deus qual'eſt alter nullus
Tandē ꝟt final'r. vꝛgēs q̄dā hꝫ cū interrogatōe poſitū: vt q̄ꝰ
uſqꝫ tandē abutere patiētia mea detractoꝛ
Tātiſper ꝟt tādiu. ⁊ poſtulat poſt ſe dū. ꝓ donec ſiue q̄ꝫdiu Et
iūgit̄ nūc cū indicatio. nūc cū ꝯiūctio. Therē. Ego tātiſper te
dici volo meū. dū id qđ volo facis Itē tātiſper in carcere reclu
dit̄ dū de eiꝰ cā ꝯgnoſcat̄ Tantū abeſt illud aut vnum vt. aut
duo vt. poſt ſe hꝫ vnū ſic. tantū abeſt ab officio. vt nihil officio
magis poſſit eē ꝯriū Duo ſic. Tantū abeſt vt meis officijs ali
quā grām bonā mihi q̄ſiſſe videar: vt inuitas etiā inuidioſas
ſimultates ſubeūdas eſſe intelligam
Temere ꝟt incōſulte ſeu negligēter ⁊ ꝓpꝛie ꝟcat fere: vt haud te
mere eſt mō ſine cauſa vl' nō iꝓuide
Teres rotundū atqꝫ in lōgitudinē vt ſagitta eſt
Tero eſt tempus ꝑ negligentiā cōſumo
Timeo tibi tāq̄ꝫ amico. Timeo te tanq̄ꝫ inimicū
Titubare ē pedibꝫ nō valētis īſiſtere: vt ſunt ebꝛij. īfirmi aut
decrepiti Trāſſert̄ ad aīm: vt q̄tiēs ꝟba ab aīo diſſentiūt tunc
hō titubat. Nutare ē ꝓpꝛie alicꝰ male ſoliditate mol' ruinā mi
nātis Vacillare ē alterno motu incōſtantē eē vt naues vacue
Tua cauſa feci nō tui cauſa dꝛ (vacillant
Traijcio mare vel flumē id eſt trāſeo
Traijcio exercitū. i. trās flumē. vl' mare poꝛto. aliq̄n vtrūqꝫ cō
iunctū. vt copias ⁊ rhodanū traieci
Trās iūgit̄ noībꝫ fluuioꝝ: vt trās ioꝛdanē Raro ꝟo alijs rebꝫ
vt ſagittā trās pueꝝ ieci ſꝫ vltra alijs rebꝫ vt vltra montē
Trāſlato trāſlatui barbaꝝ ē. latinū ꝟo trāſferro. trāſtuli aut ꝟ
Treuge barbaꝝ ē. latinū ꝟo īducie (to Int̄pꝛes n̄ trāſlatoꝛ
Trenarus nō trenara legit̄. ⁊ eſt laconie ꝓmontoꝛiū vbi hiās
aditus ad inferos eſſe dicitur
Triūphꝰ dꝛ ſolēnis pōpa q̄ victoꝛibꝫ fiebat ī vꝛbē redeūtibꝫ
Tropheū qđ ī ꝑpetuū victoꝛie teſtioniū ī loco publico ſtatue
Tritū p̄ter ſuū gn̄alē ꝟcatōem ponit̄ ꝓ vulgari cō (batur
ſueto ⁊ vſitato vt vetus tritūqꝫ eſt ꝓuerbiū
Aco iūctū dtō ꝟt oꝑaꝫ do cū abltō ꝟt careo (cat
Vacat īꝑſonale cure eē l' ꝯmodū eē ꝟt. vt h̄ diſcere va
Vale. ⁊ valeāt. ꝟer. ꝓꝑe ſalutatō ē abeūtis ⁊ recedētis ⁊ abire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

ſiue recedere ꝺᵗ. vt ſi deꝰ talis ē vt nulla grã nulla hoīm chari-
tate teneat᷑ valeat. Hꝭ eſt nõ ille a nob. ſꝫ nos a ſe valedicētes
Uale ãt ꝓ pereat male ponit᷑. vt tñ ꝗdem voluͥt
Ualitudo indifferēs vocabulũ ſolo adiũcto diſcernendũ.
Ut valitudini ꝯſulamꝰ. medicũ adhibeamꝰ. ꝺᵗ infirmitatē
Sꝫ valitudīe bona fruimur. iã ſanitatē denotat
Ualde cũ poſitiuo vt valde doctꝰ. aut v̄bo vt valde laudo
Uas vadꝭ ꝗ in alteriꝰ capitis ꝑiculo ſpõſoꝛ eſt
Uadimoniũ eſt ſpõſio ad certũ diē ſiſtendi ſe ⁊ ꝑ ſe
Uel aduocatũ ꝯparendi in iudicio Obſes eſt ꝗ alteriꝰ iꝑio
ea conditione traditur. vt ſi datoꝛ obſidis a fide recedat. i obſi
dis coꝛpus recipiēti ius ſit
Ue ⁊ vel ꝯiũctões in hꝭ drñt. ꝙ vl̄ ꝑ ponit᷑. ve poſtpoītur
Uel ꝺᵗ valde. vt bellũ vl̄ maximũ. ꝺᵗ etiã. vt vel deo maximas
ſꝑ grãs ago. i. etiam deo.
Uenale ꝺᵗ rē venditõi expoſitã. ⁊ foꝛmat᷑ a veneo ꝓ vēdoꝛ
Uēdibile ãt a vendo ꝺᵗ rē q̄ facile vendi p̄t
Uena eſt ꝯceptaculũ ſanguīs mixti ꝯfuſi cũ ſpũ naturali in ꝗ
plus ē ſanguīs ⁊ minꝰ ſpũs Arterea v̄o eſt ꝯceptaculuꝫ ſpũs
natural̄ ꝯmixti ꝯfuſi cũ ſanguīe. in ꝗ plus eſt ſpũs minus ſan
guīs. motuqꝫ ſuo ⁊ pulſu habitũ ⁊ modũ febriũ ꝺᵗ
Uenit puniēdus nõ eſt dicendũ ſꝫ eſt puniēdus
Uēter dꝛ ꝗ vētũ recipit ⁊ in totũ coꝛpꝰ alimēta vitę miſtrat
Uterus eſt mulieꝝ in quo concipimur Aluus receptaculũ v-
bi ſoꝛdes ſunt ⁊ defluunt
Uereoꝛ. caueo metuo. timeo. ⁊ ſilīa idē efficiũt. vl̄ cũ negatõe
vt vereoꝛ ne veīat. vl̄ ſine. ſicut timeo vt veniat Caue dubites
ꝗn veꝝ ſit Uereoꝛ ꝗꝫ poſt ſe poſtulat nõ an. ſꝫ ne.
Male nãqꝫ dꝛ. vereoꝛ an ita doctꝰ ſit futurus. ſꝫ dōm ne.
Uerecũdia eſt honeſtꝰ timoꝛ ignominię ⁊ ꝓbꝛi ſubeũdi. Pu-
doꝛ ſapiētis maleqꝫ facti Stupoꝛ ſtulti eſt
Uero ⁊ ãt ad diſtiguendas ſnīas expletīe ponũt᷑ aliq̄ ſꝑ dcõe
p̄cedēte Uero iũgit᷑ cũ neqꝫ. tum age. ſane iã em̄ at Illis p̄ce-
dētibus vt neqꝫ v̄o Autē cũ nõ. ſꝫ eo p̄cedēte iũgitur vt nõ ãt
mētioꝛ. ⁊ v̄o ꝗꝫ. ſꝫ nõ poſtpoſito ſic Sum tibi amicus aſſen-
tatoꝛ vero non
Uerba dare eſt v̄bis decipe. vt ſenibus dare v̄ba eſt difficile

Verba ad rem ꝯferre eſt ea q̄ dicunt̄ facto aggredi
Verberare eſt ꝟbere cedere. Flagellare flagello qđ ſermētorū
ſummitas ꝓprie eſt. caſtigare fuſte. pulſare a pello qđ eſt ꝑcutō
et ferio dcm̄. eſt multis ictib⁊ grauib⁊ vehemētiuſqȝ ꝑcutere
Verna ſeruꝰ eſt domi nrē natus. i. ex ancilla noſtra
Vernaculus a um. eſt domi nrē vel ī noſtra patria natꝰ Jn lin-
gua vernacula q̄ vulgo materna dr
Verſus nō ꝓ metro tm̄. q̇n etiā ꝓ linea īprouiſa dr: vt hec pa-
gella vſqȝ ad q̄ttuor ꝛ trigīta verſus cōtinet
Verſutꝰ ē cuiꝰ mēs celeriter ꝟſat. Callidꝰ ꝟo cuius tāq̄ ma-
nus ope cōcaluit. ſic animꝰ vſu
Veſꝑ maſculinū ꝛ neutꝝ ē. Veſꝑe ꝛ veſꝑi noīalr barbarū eſt
Veſtigare īueſtigare nō ſolū eſt q̄rere. ſed etiā inueīre vt nihil
eſt tam difficile q̇n q̄rendo īueſtigari poſſit
Viaticū nō eſt via ſed pecunia vel aliq̇d iſtar pecunię ī itinere
faciendo adiunctū ſignificat
Viuere ꝓ quo ornate dr vitā agere ętatē degere
Vices ſiue vicē reddo viceuerſa per vices decē vicib⁊ dr. Sȝ
pro hac vice nūc ſelr dr. ꝓ duab⁊ vicib⁊ bis. ꝓ tot vicib⁊ totiēs
dr. Vicē doleo vix cū alio iūgit̄ ꝟbo Refero mentē ad vicē tu
am. ſiue tibi ꝯdoleo nō dn̄r Vicinia ſꝫt oēs q̇ eūdē vicū icolūt
Vicinitas nō hoīes ſȝ ꝓpīq̇tatē ꝓꝑe vicinorū abuſiue aliarū
Viciſſim īuicē mutuo apud grauiſſimos auctores rariſ (rerū
ſime in hāc ſꝫ catōem accipiunt̄. qualr ē viciſſim ſe laudāt īuicē
ſe amāt. mutuꝰ amor. ꝓꝑe eñ apđ illos accipiunt̄ ꝓ ſcđo loco
vel ꝯdiuerſo vel ecōtrario. uel ꝓ rn̄dēter: vt bonꝰ ꝟtutē popel
lus viciſſim fortunā amat
Viciſſim aliq̇d facere. id ē per vices facere: vt chorus viciſſiȝ
cātat cū vna pars cātat. ꝛ alia ſilet. ꝛ ecōtrario. Jtaqȝ ſi q̇s di-
cat amamꝰ nos īuicē perīde eſt ac ſi diceret. Amo te dū tu non
amas me. ꝛ tu amas me dum non amo te
Videt̄ īepte vſurpat̄ ꝛ agreſte Mihi nō videt̄ ꝙ bn̄ loq̄ris n̄
videt̄ tibi ꝙ bn̄ faciā vob̄ videt̄ ꝙ male loq̇mur. ita nob̄ videt̄
ꝙ male loq̇mi. videt̄ mihi ꝙ iſti bn̄ doceāt Erudite vero ſic di
cendū eſt Nō videor mihi videre ꝙ tu bn̄ loq̄ris. etiā iſta cōiū
ctōe ꝙ remota Tu nō videris mihi bn̄ loq̇ ſicut vob̄ videmur
male loqui. ita vos videmini. Jlle videtur tibi bene facere. iſtū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

videntˀ mihi bñ docere. videor mihi videre
Vigilare ē ꝑnoctare Excubare die ac nocte: vt̃s Lucubrare
Jñ lucubratio Lucubratiũcula res vigilatõe facta
Vendicare eſt aliq̃d ſibi ꝓpriũ facere. ⁊ ſuũ eſſe dicere
Virtuoſus ꝓp̃e ē bonꝰ vł ſtudioſus. nõ plenus v̾tute eſt
Vituꝑamus mala Sꝫ vicio damus etiã bona
Vituperiũ nõ dr̃. ſed vituperatio
Volitare potius q̃ꝫ volare latiniſſimi dicũt
Volutare ẽt cogitare ⁊ ꝑquirere: vt hęc mecũ voluto
Vllꝰ q̃ꝫuis idē ẽcet cũ aliq̃s. dr̃t tñ ab eo: q̃z nũq̃ꝫ poĩtˀ niſi cũ
negatõe: vt ñ ē vllꝰ btũs Aut cõiũctiẽ. aut interrogatiẽ. aut du
Vlcꝰ per ſe naſcitˀ Vulnꝰ patẽs eſt (bitatiue
Vltro citroq̃ꝫ in mutuis factis dictiſq̃ꝫ vtimur. vt vltro citro
q̃ꝫ in p̄lio cõcurſum eſt. clamatũ eſt
Vltro ⁊ ſpõte drũt. Vltro eſt q̃ſi ſine req̃ſitõe: vt vltro ad me
venit nõ vocatus. Spõte eſt meo aut ſuo cõſilio
Vnꝰ ⁊ altˀ ħ ē duo Vnuſq̃ſq̃ꝫ poſitio iũgitˀ vt vnuſq̃ſq̃ꝫ bonꝰ.
Vnꝰ ⁊ ſolꝰ ↄtõ iũgũtˀ vt vnꝰ ſiue ſolꝰ oĩꝫ ſiue ex oĩbꝫ. vñ dictio
admiratiẽ ac ĩtrogatiẽ poĩtˀ ſicut dcõ q̃. vt vñ mihi aĩꝫ ſupple
Vndeuigĩti. i. vno dẽpto de vigĩti Vñtrigĩta (putes eſſe
Duodeuigĩti. i. duobꝫ dẽptis ⁊ ſilˀr ꝑ denarios nũeros aſcẽdẽ
Vri aduri ꝑuri de aq̃. gelu. frigore. vẽto dici pñt. nõ ãt (do
cõburi Cõburi ſi dicatˀ igni fruſtra additˀ. cũ nihil ab igne cõ-
Vſu venit id eſt cõtigit (buratur
Vſurpare ꝓ vi rapere tenere aut abuti vulgus ſumit cũ ẽt vti
et tam dicto q̃ꝫ facto ⁊ in bona ꝑtem
Vſquã ẽt in loco ⁊ ad locũ vt nec vero vſquã diſcedo
Vſq̃ꝫ p̃ter ſuã generalẽ ſignificatõem valde ẽcat
Vſq̃ꝫ adeo ⁊ eouſq̃ꝫ ẽcãt intãtũ ſequẽte: vt ħ pacto vſq̃ꝫ adeo
miſeri ſumꝰ vt nobiſipis ñ ꝓuideamꝰ Jtẽ ſine vt ſic vſq̃ꝫ adeo
voluptatibꝫ laboramus dei iudiciũ nõ timentes
Vſq̃ꝫ nõ exp̃ſſum ſępe ſubintelligitˀ in hunc moduꝫ. vt fides
chriſtiana ad hoc tp̃s atq̃ꝫ in ęternũ duratura eſt
Vſqꝫ quaqꝫ ſignificat longe lateqꝫ
Vt ſicut vti. velut q̃ſi. tãq̃ꝫ ceu. in ħ drñt ꝙ tria ꝑma ſilitudĩa
rie repñtãt q̃ttuor vltima imaginẽ innuunt
Repñtãt eñ imaginẽ. i. nõ ipam plane v̾itatẽ Nã cũ dico tã-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

quã vel q̃ſi leo iraſceris. metaphora ẽ vbi te leonẽ dico Sʒ tu
paſceris ſicut l' ſicuti leo. ꝯpatõ ẽ. vbi te leoni ſiliẽʒ eẽ dico. Leu
Ut fꝫ etiã vtinã ſi ſic vt iuidos dij deeqʒ oẽs pdãt (patuit ẽ.
Uti p vt ꝛ vtrũqʒ p ꝙ iterdũ expoĩt. Ut vt fꝫ quõ
Utpote fꝫ certe vel qm̃. ꝛ ponit ſicut q̇ ppe de quo ſupra
Ut plurimũ barbaꝝ eſt. latinũ vero frequẽter
Ut p q̇ppe ſiue vtpote. accipit cũ relatiõ poſitũ ſic vt nõ po-
tui ad maiora aſpirare: vt q̃ mihi aduerſaʒ habui fortunã ho-
Ut ꝛ ita ſuplatiõs. duplicãt ſic. vt q̇ſqʒ do- (minis ęmulam
ctiſſimus eſt Jta optimus etiam eſſe debet
Ut cũ niſi Et niſi ſine vt. ſeruiũt ad auxeſim elegantẽ ſic Nõ
petit accuſat⁹ vt abſoluat. niſi etiã ĩnocẽs ꝛ laudãdus iudicet
Jtẽ niſi ſine vt ſic ponit Nã ꝙ ad ea q̃ nob̄ iuidi obijciũt niſi
glãa digna ſunt. fateor eas defendi nõ poſſe Uter de duobꝫ.
Quis de plꝰibꝫ a duobꝫ dr̄ Jõ vter ꝯpatiũ ꝛ q̇s ſuplatm̃ poſtu-
lat. ſicut vtra manuũ fortior ẽ Quis digitoꝝ fortiſſim⁹ Uter
poſt ſe latine poſtulat vtꝝ. vt q̃redo vter vtro ſit põr. Jtẽ vter
q̃nqʒ ꝯponit cũ li qʒ. vel q̃n li cũ ei pponit. tũc nõ vtꝝ ſed alte-
rũ poſtulat ſic vterqʒ amam⁹ alterꝝ. Jtẽ cũ vter alterũ amʒ fit
vt vterqʒ amet Neuter ſicut vter ſic ordiat. cũ vterqʒ amabit
neuter alteri officiet. Male itaqʒ dr̄. neuter neutri nocuit. ſed
neuter alteri dõm Jllud ṽo. vterqʒ vtriqʒ ẽ cordi poeticũ eſt.
Uti eſt grã alti⁹ rei Frui nulli⁹ rei grã q̇ fruit q̇eſcit ꝛ ẽ ꝯtẽt⁹ q̃
vtit nũq̃ʒ ẽ ꝯtẽtus. vtor ſtudio. vt ex h̃ poſtea aliq̇d emolimẽti
vl' hõris pcipiã. Fruor bonis meis. h̃ eſt voluptatẽ. delectatõ
nẽqʒ pcipio. q̃re idẽ ſunt frui delcãri ꝛ voluptatẽ cape
Utor p frui iterdũ dicim⁹ Aſ fruor fret⁹ qđ nõ vſuʒ vt vulgus
ait ſed ꝯfiſum fꝫ Utor relatũ ad pſonã fꝫ ꝯuerſari: vt ami-
co familiariſſime vtor. Jñ vſus p ꝯuerſatõe: vt cuʒ bonis eſt
mihi vſus hoc eſt ꝯuerſatio familiaritas ꝛ cõſuetudo
¶ Et hęc de elegãtijs termiorũ ad pñs ſufficiunt

¶ Elegãtiarũ p̃cepta orõnũ de latinis orõnibꝫ or-
nate cõponẽdis. necnõ p̃cepta elegãtiarũ termiorũ
breuit ex Laurẽtio de valla ꝛ aliorũ dcis collcã fi-
niũt. Jmp̃ſſuʒ ẽ h̃ opuſculũ Dauẽtrię p me Jaco-
bũ de Breda. Anno dñi. M.cccc. xcvij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 58